

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

Verordening (EG) nr. 596/2001 van de Commissie van 28 maart 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
Verordening (EG) nr. 597/2001 van de Commissie van 28 maart 2001 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 33e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1531/2000	3
Verordening (EG) nr. 598/2001 van de Commissie van 28 maart 2001 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse	4
Verordening (EG) nr. 599/2001 van de Commissie van 28 maart 2001 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm	6
* Verordening (EG) nr. 600/2001 van de Commissie van 27 maart 2001 houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde aan bederf onderhevige goederen	8
* Verordening (EG) nr. 601/2001 van de Commissie van 28 maart 2001 tot vaststelling, voor het oogstjaar 2001, van de garantiedrempelhoeveelheden die in de sector ruwe tabak naar een andere soortengroep mogen worden overgedragen	14
* Verordening (EG) nr. 602/2001 van de Commissie van 28 maart 2001 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1501/95 wat betreft de voorwaarden voor de betaling van de uitvoerrestitutie voor producten van de GN-codes 1001 90, 1101, 1102 en ex 2302	16
* Verordening (EG) nr. 603/2001 van de Commissie van 28 maart 2001 houdende aanpassing van de totale hoeveelheden als bedoeld in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten	18
Verordening (EG) nr. 604/2001 van de Commissie van 28 maart 2001 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector rijst	22
Verordening (EG) nr. 605/2001 van de Commissie van 28 maart 2001 tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen	25

Commissie

2001/247/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 29 november 2000 betreffende de door Spanje ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van de scheepvaartmaatschappij Ferries Golfo de Vizcaya ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 3931)** 28

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

Toezi chthoudende Autoriteit van de EVA

- * **Beschikking van de Toezi chthoudende Autoriteit van de EVA nr. 380/00/COL van 18 december 2000 inzake wet betreffende de tijdelijke vergoeding met betrekking tot de filmproductie in IJsland (Wet nr. 43/1999) (IJsland)** 37

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 596/2001 VAN DE COMMISSIE
van 28 maart 2001
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 28 maart 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde	
0702 00 00	052	86,6	
	204	34,6	
	212	88,6	
	624	85,7	
	999	73,9	
0707 00 05	052	140,4	
	999	140,4	
0709 90 70	052	114,5	
	204	97,4	
	624	63,1	
	999	91,7	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	65,7	
	204	48,9	
	212	47,5	
	220	49,4	
	600	54,5	
	624	57,5	
	999	53,9	
0805 30 10	052	57,2	
	999	57,2	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	97,1	
	400	77,7	
	404	83,8	
	508	82,7	
	512	82,3	
	524	92,2	
	528	90,0	
	720	110,4	
	999	89,5	
	0808 20 50	388	71,7
		512	66,1
528		79,1	
999		72,3	

(¹) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 597/2001 VAN DE COMMISSIE

van 28 maart 2001

tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 33e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1531/2000

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, met name op artikel 18, lid 5, tweede alinea, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1531/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 betreffende een permanente inschrijving voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽³⁾, worden deelinschrijvingen gehouden voor de uitvoer van deze suiker.
- (2) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1531/2000 naar gelang van het geval, wordt een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving, waarbij met name rekening wordt gehouden met de

situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten.

- (3) Na onderzoek van de offertes moeten de in artikel 1 bedoelde bepalingen worden vastgesteld voor de 33e deelinschrijving.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 33e deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens Verordening (EG) nr. 1531/2000, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld op 45,166 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 69.

VERORDENING (EG) Nr. 598/2001 VAN DE COMMISSIE

van 28 maart 2001

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie⁽⁴⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs

slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijzen waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktcondities, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 2001.

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 28 maart 2001 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,38	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,73	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgestelde bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 599/2001 VAN DE COMMISSIE
van 28 maart 2001

tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 18, lid 5, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer van witte en ruwe suiker toe te passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 554/2001 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) De toepassing van de in Verordening (EG) nr. 554/2001 neergelegde regels op de gegevens waarover de Commissie op het huidige tijdstip beschikt, geeft aanleiding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restitu-

ties bij uitvoer in de zin zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde producten, welke niet gedenatureerd zijn, die vastgesteld zijn in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 554/2001, worden gewijzigd overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 82 van 22.3.2001, blz. 10.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 28 maart 2001 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,35 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,76 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,35 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,76 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,4278
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,78
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,14
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,14
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,4278

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2038/1999.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie (PB L 255 van 26.9.1985, blz. 12), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85 (PB L 309 van 21.11.1985, blz. 14).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14).

VERORDENING (EG) Nr. 600/2001 VAN DE COMMISSIE**van 27 maart 2001****houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde aan bederf onderhevige goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1602/2000 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 173, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de artikelen 173 tot en met 177 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 is bepaald dat de Commissie periodieke eenheidswaarden vaststelt voor de producten die

zijn omschreven in de in bijlage 26 van genoemde verordening opgenomen klasse-indeling.

- (2) De toepassing van de regelen en maatstaven bepaald in voornoemde artikelen op de gegevens die overeenkomstig het bepaalde in artikel 173, lid 2, van voornoemde verordening aan de Commissie zijn medegedeeld, leidt ertoe voor de betrokken producten de eenheidswaarden vast te stellen die zijn vermeld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De eenheidswaarden bedoeld in artikel 173, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 worden vastgesteld zoals in de in de bijlage opgenomen lijst vermeld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 maart 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 maart 2001.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 188 van 26.7.2000, blz. 1.

BIJLAGE

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto						
	Soort, variëteit, GN-code	a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
1.10	Nieuwe aardappelen (primeurs) 0701 90 50	a) b) c)	40,47 240,59 371,60	556,81 265,43 1 632,36	79,14 31,87 25,32	302,10 78 351,36	13 788,48 89,17	6 732,83 8 112,52
1.30	Uien (andere dan plantuitjes) 0703 10 19	a) b) c)	35,63 211,82 327,16	490,21 233,69 1 437,12	69,68 28,06 22,29	265,96 68 980,20	12 139,32 78,51	5 927,55 7 142,23
1.40	Knoflook 0703 20 00	a) b) c)	135,42 805,16 1 243,59	1 863,40 888,29 5 462,76	264,86 106,65 84,74	1 010,98 262 206,39	46 143,79 298,42	22 531,71 27 148,93
1.50	Prei ex 0703 90 00	a) b) c)	49,72 295,63 456,61	684,19 326,15 2 005,78	97,25 39,16 31,12	371,20 96 275,22	16 942,77 109,57	8 273,04 9 968,37
1.60	Bloemkool 0704 10 00	a) b) c)	55,28 328,68 507,65	760,67 362,61 2 229,99	108,12 43,54 34,59	412,70 107 037,01	18 836,66 121,82	9 197,82 11 082,64
1.80	Witte kool en rode kool 0704 90 10	a) b) c)	11,01 65,48 101,14	151,54 72,24 444,27	21,54 8,67 6,89	82,22 21 324,53	3 752,75 24,27	1 832,44 2 207,95
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	a) b) c)	74,29 441,71 682,23	1 022,25 487,31 2 996,85	145,30 58,51 46,49	554,62 143 845,50	25 314,32 163,71	12 360,82 14 893,81
1.100	Chinese kool ex 0704 90 90	a) b) c)	64,53 383,70 592,62	887,99 423,31 2 603,25	126,22 50,82 40,38	481,78 124 953,12	21 989,59 142,21	10 737,37 12 937,68
1.110	Kropsla 0705 11 00	a) b) c)	90,36 537,26 829,80	1 243,38 592,72 3 645,11	176,73 71,16 56,55	674,59 174 961,36	30 790,17 199,13	15 034,64 18 115,55
1.130	Wortelen ex 0706 10 00	a) b) c)	58,12 345,56 533,72	799,73 381,23 2 344,49	113,67 45,77 36,37	433,89 112 533,11	19 803,88 128,08	9 670,10 11 651,71
1.140	Radijs ex 0706 90 90	a) b) c)	126,07 749,60 1 157,78	1 734,82 826,99 5 085,83	246,58 99,29 78,90	941,22 244 114,08	42 959,85 277,83	20 977,02 25 275,65
1.160	Erwten (Pisum sativum), peultjes daaronder begrepen 0708 10 00	a) b) c)	238,54 1 418,31 2 190,60	3 282,41 1 564,73 9 622,76	466,55 187,87 149,28	1 780,86 461 881,72	81 283,19 525,68	19 690,05 47 823,38

Rubriek	Omschrijving Soort, variëteit, GN-code	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
1.170	Bonen:							
1.170.1	— Bonen (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) ex 0708 20 00	a) b) c)	185,54 1 103,16 1 703,86	2 553,07 1 217,05 7 484,62	362,88 146,12 116,11	1 385,16 359 253,21	63 222,35 408,87	30 871,06 37 197,19
1.170.2	— Bonen (<i>Phaseolus</i> spp., <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	a) b) c)	194,13 1 154,24 1 782,75	2 671,29 1 273,41 7 831,18	379,69 152,89 121,49	1 449,30 375 888,10	66 149,80 427,81	32 300,51 38 919,57
1.180	Tuinbonen ex 0708 90 00	a) b) c)	157,74 937,88 1 448,57	2 170,55 1 034,71 6 363,22	308,51 124,23 98,71	1 177,62 305 427,23	53 749,91 347,61	26 245,73 31 624,03
1.190	Artisjokken 0709 10 00	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
1.200	Asperges:							
1.200.1	— Groene ex 0709 20 00	a) b) c)	541,34 3 218,66 4 971,28	7 449,00 3 550,95 21 837,59	1 058,77 426,34 338,77	4 041,42 1 048 179,63	184 461,47 1 192,96	90 071,33 108 528,85
1.200.2	— Andere ex 0709 20 00	a) b) c)	397,04 2 360,69 3 646,14	5 463,39 2 604,41 16 016,55	776,54 312,69 248,47	2 964,14 768 776,64	135 291,38 874,96	66 061,90 79 599,37
1.210	Aubergines 0709 30 00	a) b) c)	213,27 1 268,04 1 958,51	2 934,64 1 398,95 8 603,25	417,12 167,96 133,46	1 592,18 412 946,17	72 671,38 469,98	35 484,96 42 756,58
1.220	Bleekselderij (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>Dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	a) b) c)	100,11 595,22 919,33	1 377,52 656,67 4 038,37	195,80 78,84 62,65	747,37 193 837,09	34 111,97 220,61	16 656,65 20 069,95
1.230	Cantharellen 0709 51 30	a) b) c)	2 154,59 12 810,61 19 786,25	29 647,80 14 133,18 86 915,95	4 214,01 1 696,88 1 348,34	16 085,31 4 171 867,98	734 176,54 4 748,09	358 493,61 431 956,51
1.240	Niet-scherpsmakende pepers 0709 60 10	a) b) c)	221,27 1 315,60 2 031,97	3 044,71 1 451,42 8 925,92	432,76 174,26 138,47	1 651,90 428 434,20	75 397,00 487,61	36 815,86 44 360,21
1.270	Bataten (zoete aardappelen), geheel, vers (bestemd voor menselijke consumptie) 0714 20 10	a) b) c)	78,09 464,29 717,10	1 074,51 512,22 3 150,06	152,73 61,50 48,87	582,97 151 199,26	26 608,45 172,08	12 992,73 15 655,22
2.10	Kastanjes (<i>Castanea</i> spp.), vers ex 0802 40 00	a) b) c)	176,48 1 049,30 1 620,67	2 428,42 1 157,63 7 119,19	345,16 138,99 110,44	1 317,53 341 712,93	60 135,56 388,91	29 363,80 35 381,06
2.30	Ananassen, vers ex 0804 30 00	a) b) c)	84,13 500,23 772,61	1 157,69 551,87 3 393,89	164,55 66,26 52,65	628,10 162 903,04	28 668,12 185,40	13 998,45 16 867,03

Rubriek	Omschrijving Soort, variëteit, GN-code	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.40	Advocaten, vers ex 0804 40 00	a) b) c)	174,19 1 035,69 1 599,65	2 396,92 1 142,62 7 026,84	340,69 137,19 109,01	1 300,44 337 280,42	59 355,52 383,87	28 982,91 34 922,12
2.50	Guaves en manga's, vers ex 0804 50 00	a) b) c)	106,51 633,26 978,08	1 465,57 698,64 4 296,48	208,31 83,88 66,65	795,14 206 226,12	36 292,23 234,71	17 721,26 21 352,72
2.60	Sinaasappelen, andere dan pomeransen (bittere oranjeappelen), vers:							
2.60.1	— Bloedsinaasappelen en halfbloedsinaas- appelen 0805 10 10	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.60.2	— Navels, navelines, navelates, salustiana's, verna's, valencia lates, maltaises, shamoutis, ovalis, trovita, hamlins 0805 10 30	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.60.3	— Andere 0805 10 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.70	Mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen), vers; clementines, wilkings en derge- lijke kruisingen van citrusvruchten, vers:							
2.70.1	— Clementines ex 0805 20 10	a) b) c)	147,86 879,14 1 357,84	2 034,60 969,90 5 964,66	289,19 116,45 92,53	1 103,86 286 296,88	50 383,30 325,84	24 601,83 29 643,27
2.70.2	— Monreales en satsuma's ex 0805 20 30	a) b) c)	165,60 984,60 1 520,74	2 278,68 1 086,25 6 680,21	323,88 130,42 103,63	1 236,29 320 642,44	56 427,52 364,93	27 553,19 33 199,42
2.70.3	— Mandarijnen en wilkings ex 0805 20 50	a) b) c)	71,02 422,25 652,18	977,22 465,84 2 864,84	138,90 55,93 44,44	530,19 137 509,25	24 199,25 156,50	11 816,33 14 237,25
2.70.4	— Tangerines en andere ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	a) b) c)	81,15 482,47 745,19	1 116,59 532,28 3 273,42	158,71 63,91 50,78	605,80 157 120,37	27 650,47 178,82	13 501,54 16 268,29
2.85	Lemmetjes (Citrus aurantifolia, Citrus latifolia), vers ex 0805 30 90 ex 0805 90 00	a) b) c)	128,61 764,66 1 181,03	1 769,66 843,60 5 187,96	251,53 101,29 80,48	960,12 249 016,33	43 822,56 283,41	21 398,27 25 783,23
2.90	Pompelmoezen en pomelo's of grapefruit, vers:							
2.90.1	— Witte ex 0805 40 00	a) b) c)	49,53 294,51 454,87	681,58 324,91 1 998,14	96,88 39,01 31,00	369,79 95 908,49	16 878,23 109,16	8 241,53 9 930,39
2.90.2	— Roze ex 0805 40 00	a) b) c)	54,96 326,76 504,69	756,23 360,50 2 216,97	107,49 43,28 34,39	410,29 106 411,98	18 726,67 121,11	9 144,11 11 017,93
2.100	Druiven voor tafelgebruik 0806 10 10	a) b) c)	161,51 960,27 1 483,15	2 222,36 1 059,41 6 515,11	315,88 127,20 101,07	1 205,73 312 717,87	55 032,93 355,91	26 872,22 32 378,91

Rubriek	Omschrijving Soort, variëteit, GN-code	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.110	Watermeloenen 0807 11 00	a) b) c)	73,16 434,98 671,83	1 006,68 479,89 2 951,19	143,08 57,62 45,78	546,17 141 653,83	24 928,62 161,22	12 172,48 14 666,88
2.120	Andere meloenen:							
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (daaronder begrepen Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (daaronder begrepen Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	a) b) c)	80,22 476,99 736,71	1 103,90 526,23 3 236,20	156,90 63,18 50,20	598,92 155 333,97	27 336,09 176,79	13 348,03 16 083,33
2.120.2	— Andere ex 0807 19 00	a) b) c)	157,46 936,20 1 445,97	2 166,66 1 032,85 6 351,80	307,96 124,01 98,54	1 175,51 304 879,27	53 653,47 346,99	26 198,64 31 567,29
2.140	Peren:							
2.140.1	— Peren — Nashi (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Peren — Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.140.2	— Andere ex 0808 20 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.150	Abrikozen ex 0809 10 00	a) b) c)	666,67 3 963,85 6 122,24	9 173,60 4 373,08 26 893,45	1 303,90 525,05 417,20	4 977,10 1 290 855,44	227 168,21 1 469,15	110 924,75 133 655,58
2.160	Kersen 0809 20 95 0809 20 05	a) b) c)	443,51 2 636,99 4 072,89	6 102,83 2 909,23 17 891,15	867,43 349,29 277,55	3 311,07 858 755,11	151 126,03 977,37	73 793,85 88 915,77
2.170	Perziken 0809 30 90	a) b) c)	268,39 1 595,79 2 464,73	3 693,17 1 760,54 10 826,95	524,93 211,38 167,96	2 003,71 519 681,31	91 454,91 591,46	44 656,84 53 807,97
2.180	Nectarines ex 0809 30 10	a) b) c)	153,93 915,21 1 413,57	2 118,10 1 009,70 6 209,44	301,06 121,23 96,33	1 149,16 298 046,17	52 450,97 339,21	25 611,46 30 859,79
2.190	Pruimen 0809 40 05	a) b) c)	135,74 807,10 1 246,58	1 867,88 890,42 5 475,91	265,49 106,91 84,95	1 013,41 262 837,62	46 254,87 299,14	22 585,95 27 214,29
2.200	Aardbeien 0810 10 00	a) b) c)	258,77 1 538,61 2 376,41	3 560,82 1 697,45 10 438,95	506,12 203,80 161,94	1 931,91 501 057,88	88 177,51 570,26	43 056,50 51 879,69
2.205	Frambozen 0810 20 10	a) b) c)	1 632,79 9 708,13 14 994,40	22 467,68 10 710,40 65 866,59	3 193,46 1 285,93 1 021,80	12 189,76 3 161 522,29	556 373,19 3 598,20	271 673,40 327 345,00
2.210	Blauwe bosbessen (vruchten van de <i>Vaccinium myrtillus</i>) 0810 40 30	a) b) c)	1 982,34 11 786,43 18 204,38	27 277,53 13 003,27 79 967,22	3 877,11 1 561,22 1 240,55	14 799,32 3 838 336,76	675 480,82 4 368,49	329 832,87 397 422,59
2.220	Kiwi's (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	a) b) c)	85,34 507,41 783,70	1 174,30 559,79 3 442,61	166,91 67,21 53,41	637,11 165 241,28	29 079,60 188,06	14 199,38 17 109,13

Rubriek	Omschrijving		Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto						
	Soort, variëteit, GN-code		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.230	Granaatappels ex 0810 90 85		a) b) c)	206,64 1 228,63 1 897,64	2 843,43 1 355,47 8 335,84	404,15 162,74 129,32	1 542,69 400 110,83	70 412,58 455,37	34 382,00 41 427,60
2.240	Kaki-appels (daaronder begrepen Sharonvrucht) ex 0810 90 85		a) b) c)	436,51 2 595,39 4 008,63	6 006,55 2 863,34 17 608,90	853,75 343,78 273,17	3 258,83 845 207,61	148 741,91 961,95	72 629,70 87 513,06
2.250	Litchis ex 0810 90 30		a) b) c)	265,12 1 576,31 2 434,64	3 648,07 1 739,05 10 694,74	518,52 208,80 165,91	1 979,25 513 335,77	90 338,21 584,24	44 111,56 53 150,95

VERORDENING (EG) Nr. 601/2001 VAN DE COMMISSIE**van 28 maart 2001****tot vaststelling, voor het oogstjaar 2001, van de garantierempelhoeveelheden die in de sector ruwe tabak naar een andere soortengroep mogen worden overgedragen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1336/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 9, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2075/92 is een quotaregeling ingesteld voor de verschillende groepen tabaksoorten. De individuele quota zijn over de telers verdeeld op basis van de garantierempels die voor het oogstjaar 2001 zijn vastgesteld in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 660/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2075/92 en tot vaststelling van de premies en de garantierempels voor tabaksbladeren per soortengroep en per lidstaat voor de oogsten 1999, 2000 en 2001 ⁽³⁾. De Commissie kan op grond van artikel 9, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2075/92 de lidstaten toestaan garantierempelhoeveelheden van een soortengroep naar een andere over te dragen. Deze overdrachten tussen soortengroepen resulteren niet in extra uitgaven voor het EOGFL, noch in een verhoging van de totale garantierempel die voor elke lidstaat is vastgesteld.

- (2) Deze verordening moet zo spoedig mogelijk van toepassing zijn en in ieder geval ruim vóór de uiterste datum die voor het sluiten van teeltcontracten is vastgesteld in artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2848/98 van de Commissie van 22 december 1998 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad ten aanzien van de premieregeling, de productiequota en de aan de telersverenigingen toe te kennen specifieke steun in de sector ruwe tabak ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 385/2001 ⁽⁵⁾.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor tabak,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de oogst 2001 mogen de lidstaten vóór de in artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2848/98 bedoelde uiterste datum voor het sluiten van teeltcontracten hoeveelheden naar een andere soortengroep overdragen zoals is aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 215 van 30.7.1992, blz. 70.

⁽²⁾ PB L 154 van 27.6.2000, blz. 2.

⁽³⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 17.

⁽⁵⁾ PB L 57 van 27.2.2001, blz. 18.

BIJLAGE

Garantiedrempelhoeveelheden die door de lidstaten naar een andere soortengroep mogen worden overgedragen

Lidstaat	Soortengroep waaruit wordt overgedragen	Soortengroep waarnaar wordt overgedragen
Griekenland	1 518 t Kaba Koulak (klassieke) (groep VIII)	920 t Basmas (groep VI)
	1 211 t Kaba Koulak (klassieke) (groep VIII)	865 Katerini (groep VII)
	1 279 t Kaba Koulak (klassieke) (groep VIII)	1 074 t flue-cured (groep I)
	2 840 t sun-cured (groep V)	2 271 t flue-cured (groep I)
Italië	1 467,3 t dark air-cured (groep III)	1 467,3 t light air-cured (groep II)
	498,6 t fire-cured (groep IV)	498,6 t light air-cured (groep II)
	605,3 t sun-cured (groep V)	605,3 t light air-cured (groep II)
	447 t fire-cured (groep IV)	393,2 t flue-cured (groep I)
Duitsland	1 416,7 t light air-cured (groep II)	1 326 t flue-cured (groep I)
	577,6 t dark air-cured (groep III)	486,6 t flue-cured (groep I)

VERORDENING (EG) Nr. 602/2001 VAN DE COMMISSIE

van 28 maart 2001

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1501/95 wat betreft de voorwaarden voor de betaling van de uitvoerrestitutie voor producten van de GN-codes 1001 90, 1101, 1102 en ex 2302

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 3 van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 90/2001 ⁽⁴⁾, is bepaald dat het recht op restitutie ontstaat bij invoer in een bepaald derde land wanneer voor dat derde land een gedifferentieerd eenheidsbedrag van de restitutie van toepassing is. De artikelen 14 tot en met 16 van die verordening bevatten nadere bepalingen inzake de voorwaarden voor de betaling van de restitutie wanneer de restitutie gedifferentieerd is, met name inzake de documenten die moeten worden overgelegd om te bewijzen dat de goederen op de plaats van bestemming zijn aangekomen.
- (2) In artikel 18, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 800/1999 is bepaald dat wanneer de uitvoerrestitutie is gedifferentieerd, een deel van de restitutie, dat wordt berekend op basis van het laagste eenheidsbedrag van de restitutie, op verzoek van de exporteur wordt betaald zodra het bewijs wordt geleverd dat het product het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 2851/2000 van de Raad ⁽⁵⁾ zijn bepaalde concessies in de vorm van communautaire tariefcontingenten voor bepaalde landbouwproducten vastgesteld en zijn bepaalde in de Europaovereenkomst met Polen opgenomen landbouwconcessies via een autonome overgangsmaatregel aangepast. Een van de vastgestelde concessies is de afschaffing van de restituties voor de uitvoer van zachte tarwe, meel en zemelen naar Polen.
- (4) In artikel 7 bis van Verordening (EG) nr. 1162/95 van de Commissie van 23 mei 1995 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-

uitvoercertificaten in de sector granen en rijst ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 409/2001 ⁽⁷⁾, is bepaald dat de marktdeelnemers bij invoer van bepaalde producten van de GN-codes 1001 90, 1101, 1102 en ex 2302 in Polen een voor eensluidend gewaarmerkte kopie van het uitvoercertificaat en de bijbehorende kopie van de uitvoeraangifte aan de bevoegde autoriteiten moeten overleggen. Op het uitvoercertificaat zijn de speciale vermeldingen aangebracht waaruit blijkt dat voor de betrokken producten geen uitvoerrestitutie is betaald. De Poolse autoriteiten hebben zich ertoe verbonden toe te zien op de naleving van het bepaalde in artikel 7 bis van Verordening (EG) nr. 1162/95.

- (5) Bijgevolg moet bij de toepassing van de genoemde bepalingen van Verordening (EG) nr. 800/1999 rekening worden gehouden met deze specifieke regeling, die op 1 maart 2001 in werking is getreden, zodat de exporteurs bij hun handelstransacties met derde landen geen onnodige financiële lasten opgelegd krijgen. Daarom wordt, voor de bepaling van het laagste eenheidsbedrag van de restitutie, de niet-vaststelling van een restitutie voor de betrokken specifieke bestemming buiten beschouwing gelaten.
- (6) Bij Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2513/98 ⁽⁹⁾, zijn enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1766/92 vastgesteld wat de toekenning van uitvoerrestituties in de graansektor betreft. Die verordening moet derhalve worden aangepast om er de nodige bepalingen tot afwijking van Verordening (EG) nr. 800/1999 in op te nemen.
- (7) Deze verordening dient onmiddellijk in werking te treden.
- (8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In Verordening (EG) nr. 1501/95 wordt het volgende artikel 13 bis ingevoegd:

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 14 van 18.1.2001, blz. 22.

⁽⁵⁾ PB L 332 van 28.12.2000, blz. 7.

⁽⁶⁾ PB L 117 van 24.5.1995, blz. 2.

⁽⁷⁾ PB L 60 van 1.3.2001, blz. 27.

⁽⁸⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁹⁾ PB L 313 van 21.11.1998, blz. 16.

„Artikel 13 bis

1. Wanneer de differentiëring van de restitutie alleen inhoudt dat voor Polen geen restitutie is vastgesteld, is, in afwijking van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 800/1999, voor de betaling van de restitutie voor producten van de GN-codes 1001 90, 1101, 1102 en ex 2302 geen bewijs vereist dat de douaneformaliteiten bij invoer zijn afgewikkeld.

2. Bij de bepaling van het laagste eenheidsbedrag van de restitutie in de zin van artikel 18, lid 2, van Verordening (EG) nr. 800/1999 wordt voor de producten van de GN-codes 1001 90, 1101, 1102 en ex 2302 de niet-vaststelling van een restitutie voor de bestemming Polen buiten beschouwing gelaten.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing op aangiften ten uitvoer die met ingang van 1 maart 2001 worden aanvaard.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 603/2001 VAN DE COMMISSIE
van 28 maart 2001

houdende aanpassing van de totale hoeveelheden als bedoeld in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 749/2000 van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 2, en artikel 4, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3950/92 is bepaald dat de totale gegarandeerde hoeveelheden voor Finland met maximaal 200 000 ton kunnen worden verhoogd als compensatie voor de Finse „SLOM“-producenten. Finland heeft overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 671/95 van de Commissie⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1390/95⁽⁴⁾, de betrokken hoeveelheden voor het melkprijsjaar 2000/2001 meegedeeld.
- (2) In artikel 4, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3950/92 is bepaald dat de individuele referentiehoeveelheid op deugdelijk gemotiveerd verzoek van de producent zo wordt verhoogd of vastgesteld dat rekening wordt gehouden met veranderingen die van invloed zijn op zijn leveringen en/of zijn rechtstreekse verkoop en dat de referentiehoeveelheid wordt verhoogd of vastgesteld op voorwaarde dat de andere referentiehoeveelheid van de producent met dezelfde hoeveelheid wordt verlaagd, respectievelijk wordt ingetrokken.
- (3) Deze aanpassingen mogen voor de betrokken lidstaat niet leiden tot een verhoging van de som van de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 bedoelde hoeveelheden voor levering en rechtstreekse verkoop. In geval van definitieve wijziging van de individuele refe-

rentiehoeveelheden worden de in bovengenoemd artikel 3 bedoelde hoeveelheden dienovereenkomstig aangepast.

- (4) België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Finland en het Verenigd Koninkrijk hebben de op grond van artikel 4, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 3950/92 definitief omgezette hoeveelheden medegedeeld overeenkomstig artikel 8, derde streepje, van Verordening (EEG) nr. 536/93 van de Commissie⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1255/98⁽⁶⁾.
- (5) De voor het tijdvak van 1 april 2000 tot en met 31 maart 2001 geldende, in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3950/92 onder a) vastgestelde totale hoeveelheden moeten derhalve worden aangepast, en dus ook de voor de volgende tijdvakken geldende en in dezelfde bijlage onder b) tot en met f) vastgestelde hoeveelheden.
- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3950/92 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 90 van 12.4.2000, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 70 van 30.3.1995, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB L 135 van 21.6.1995, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 57 van 10.3.1993, blz. 12.

⁽⁶⁾ PB L 173 van 18.6.1998, blz. 14.

BIJLAGE

„BIJLAGE

- a) Totale referentiehoeveelheden als bedoeld in artikel 3, lid 2, van toepassing van 1 april 2000 tot en met 31 maart 2001

(in ton)

Lidstaten	Leveringen	Rechtstreekse verkoop
België	3 171 279,539	139 151,461
Denemarken	4 454 616,417	731,583
Duitsland	27 768 686,841	96 129,159
Griekenland	674 471,000	842,000
Spanje	5 828 977,475	87 972,525
Frankrijk	23 832 232,240	403 565,760
Ierland	5 332 448,840	9 315,160
Italië	10 100 482,000	213 578,000
Luxemburg	268 254,000	795,000
Nederland	10 992 901,000	81 791,000
Oostenrijk	2 583 251,804	166 149,196
Portugal	1 863 166,000	9 295,000
Finland	2 397 527,921	9 120,645
Zweden	3 300 000,000	3 000,000
Verenigd Koninkrijk ⁽¹⁾	14 420 829,479	181 825,521

⁽¹⁾ Specifieke verhoging van het quotum voor toewijzing aan Noord-Ierland.

- b) Totale referentiehoeveelheden als bedoeld in artikel 3, lid 2, van toepassing van 1 april 2001 tot en met 31 maart 2002

(in ton)

Lidstaten	Leveringen	Rechtstreekse verkoop
België	3 171 279,539	139 151,461
Denemarken	4 454 616,417	731,583
Duitsland	27 768 686,841	96 129,159
Griekenland	699 671,000	842,000
Spanje	6 028 977,475	87 972,525
Frankrijk	23 832 232,240	403 565,760
Ierland	5 386 448,840	9 315,160
Italië	10 316 482,000	213 578,000
Luxemburg	268 254,000	795,000
Nederland	10 992 901,000	81 791,000
Oostenrijk	2 583 251,804	166 149,196
Portugal	1 863 166,000	9 295,000
Finland	2 397 527,921	9 120,645
Zweden	3 300 000,000	3 000,000
Verenigd Koninkrijk ⁽¹⁾	14 427 921,479	181 825,521

⁽¹⁾ Specifieke verhoging van het quotum voor toewijzing aan Noord-Ierland.

- c) Totale referentiehoeveelheden als bedoeld in artikel 3, lid 2, van toepassing van 1 april 2002 tot en met 31 maart 2005

(in ton)

Lidstaten	Leveringen	Rechtstreekse verkoop
België	3 171 279,539	139 151,461
Denemarken	4 454 616,417	731,583
Duitsland	27 768 686,841	96 129,159
Griekenland	699 671,000	842,000
Spanje	6 028 977,475	87 972,525
Frankrijk	23 832 232,240	403 565,760
Ierland	5 386 448,840	9 315,160
Italië	10 316 482,000	213 578,000
Luxemburg	268 254,000	795,000
Nederland	10 992 901,000	81 791,000
Oostenrijk	2 583 251,804	166 149,196
Portugal	1 863 166,000	9 295,000
Finland	2 397 527,921	9 120,645
Zweden	3 300 000,000	3 000,000
Verenigd Koninkrijk	14 427 921,479	181 825,521

- d) Totale referentiehoeveelheden als bedoeld in artikel 3, lid 2, van toepassing van 1 april 2005 tot en met 31 maart 2006

(in ton)

Lidstaten	Leveringen	Rechtstreekse verkoop
België	3 187 831,539	139 151,461
Denemarken	4 476 893,417	731,583
Duitsland	27 908 010,841	96 129,159
Griekenland	699 671,000	842,000
Spanje	6 028 977,475	87 972,525
Frankrijk	23 953 411,240	403 565,760
Ierland	5 386 448,840	9 315,160
Italië	10 316 482,000	213 578,000
Luxemburg	269 599,000	795,000
Nederland	11 048 274,000	81 791,000
Oostenrijk	2 596 998,804	166 149,196
Portugal	1 872 528,000	9 295,000
Finland	2 409 550,921	9 120,645
Zweden	3 316 515,000	3 000,000
Verenigd Koninkrijk	14 500 871,479	181 825,521

- e) Totale referentiehoeveelheden als bedoeld in artikel 3, lid 2, van toepassing van 1 april 2006 tot en met 31 maart 2007

(in ton)

Lidstaten	Leveringen	Rechtstreekse verkoop
België	3 204 383,539	139 151,461
Denemarken	4 499 169,417	731,583
Duitsland	28 047 334,841	96 129,159
Griekenland	699 671,000	842,000
Spanje	6 028 977,475	87 972,525
Frankrijk	24 074 590,240	403 565,760

(in ton)

Lidstaten	Leveringen	Rechtstreekse verkoop
Ierland	5 386 448,840	9 315,160
Italië	10 316 482,000	213 578,000
Luxemburg	270 944,000	795,000
Nederland	11 103 648,000	81 791,000
Oostenrijk	2 610 745,804	166 149,196
Portugal	1 881 891,000	9 295,000
Finland	2 421 572,921	9 120,645
Zweden	3 333 030,000	3 000,000
Verenigd Koninkrijk	14 573 821,479	181 825,521

- f) Totale referentiehoeveelheden als bedoeld in artikel 3, lid 2, van toepassing van 1 april 2007 tot en met 31 maart 2008

(in ton)

Lidstaten	Leveringen	Rechtstreekse verkoop
België	3 220 935,539	139 151,461
Denemarken	4 521 446,417	731,583
Duitsland	28 186 658,841	96 129,159
Griekenland	699 671,000	842,000
Spanje	6 028 977,475	87 972,525
Frankrijk	24 195 769,240	403 565,760
Ierland	5 386 448,840	9 315,160
Italië	10 316 482,000	213 578,000
Luxemburg	272 290,000	795,000
Nederland	11 159 021,000	81 791,000
Oostenrijk	2 624 492,804	166 149,196
Portugal	1 891 253,000	9 295,000
Finland	2 433 595,921	9 120,645
Zweden	3 349 545,000	3 000,000
Verenigd Koninkrijk	14 646 772,479	181 825,521"

VERORDENING (EG) Nr. 604/2001 VAN DE COMMISSIE
van 28 maart 2001
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector rijst

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1667/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1503/96 van de Commissie van 29 juli 1996 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad met betrekking tot de invoerrechten in de rijstsector ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2831/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 11 van Verordening (EG) nr. 3072/95 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met een bepaald percentage naargelang het om gedopte of volwitte rijst gaat, en verminderd met de invoerprijs, voorzover dit recht niet hoger is dan dat van het gemeenschappelijk douanetarief.
- (2) In artikel 12, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3072/95 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend op basis van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt of op de invoermarkt voor het product in de Gemeenschap.

- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1503/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 3072/95 ten aanzien van de invoerrechten in de sector rijst.
- (4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1503/96 bedoelde referentiebron.
- (5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten, moeten deze rechten worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde marktkoersen.
- (6) De toepassing van Verordening (EG) nr. 1503/96 leidt ertoe de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 11, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde invoerrechten in de sector rijst worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 71.

⁽⁴⁾ PB L 351 van 29.12.1998, blz. 25.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor rijst en breukrijst

(in EUR/t)

GN-code	Invoerrechten ^(?)				
	Derde landen (behalve ACS en Bangladesh) ^(?)	ACS ⁽¹⁾ ^(?) ^(?)	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati India en Pakistan ⁽⁶⁾	Egypte ⁽⁸⁾
1006 10 21	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	208,11	68,50	99,72	0,00	156,09
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	208,11	68,50	99,72	0,00	156,09
1006 30 21	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(?)	41,18	(?)		96,00

⁽¹⁾ Het invoerrecht op rijst van oorsprong uit de ACS-staten wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad (PB L 215 van 1.8.1998, blz. 12) en Verordening (EG) nr. 2603/97 van de Commissie (PB L 351 van 23.12.1997, blz. 22) vastgestelde regelingen.

⁽²⁾ Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1706/98 worden de invoerrechten niet toegepast op producten van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan die rechtstreeks in het overzeese departement Réunion worden ingevoerd.

⁽³⁾ Het recht bij invoer van rijst in het overzeese departement Réunion is vastgesteld in artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Het invoerrecht op rijst, met uitzondering van breukrijst (GN-code 1006 40 00), van oorsprong uit Bangladesh, wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EEG) nr. 3491/90 van de Raad (PB L 337 van 4.12.1990, blz. 1) en de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 862/91 van de Commissie (PB L 88 van 9.4.1991, blz. 7) vastgestelde regelingen.

⁽⁵⁾ De invoer van producten van oorsprong uit de LGO is vrijgesteld van invoerrechten overeenkomstig artikel 101, lid 1, van het gewijzigde Besluit 91/482/EEG van de Raad (PB L 263 van 19.9.1991, blz. 1).

⁽⁶⁾ Voor gedopte Basmati-rijst, van oorsprong uit India en Pakistan, wordt een vermindering van 250 EUR/t toegepast (artikel 4 bis van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1503/96).

⁽⁷⁾ Recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

⁽⁸⁾ Het invoerrecht op rijst van oorsprong en herkomst uit Egypte wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EG) nr. 2184/96 van de Raad (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 196/97 van de Commissie (PB L 31 van 1.2.1997, blz. 53) vastgestelde regelingen.

BIJLAGE II

Berekening van de invoerrechten in de sector rijst

	Padie	Indica-rijst		Japonica-rijst		Breukrijst
		Gedopt	Volwit	Gedopt	Volwit	
1. Invoerrecht (EUR/t)	(¹)	208,11	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Berekeningselementen:						
a) Cif-prijs Arag (EUR/t)	—	328,92	264,48	245,76	267,47	—
b) Fob-prijs (EUR/t)	—	—	—	212,25	233,96	—
c) Kosten van zeevervoer (EUR/t)	—	—	—	33,51	33,51	—
d) Bron	—	USDA en operateurs	USDA en operateurs	Operateurs	Operateurs	—

(¹) Recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 605/2001 VAN DE COMMISSIE
van 28 maart 2001
tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De invoerrechten in de sector granen zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 518/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾.

- (2) In artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96 is bepaald dat, indien in de loop van een toepassingsperiode het berekende gemiddelde van de invoerrechten 5 EUR per ton verschilt van het vastgestelde recht, een overeenkomstige aanpassing wordt uitgevoerd. Dit verschil heeft zich voorgedaan. In Verordening (EG) nr. 518/2001 vastgestelde invoerrechten moeten derhalve worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EG) nr. 518/2001 worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 29 maart 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 maart 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

⁽⁵⁾ PB L 76 van 16.3.2001, blz. 26.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht bij invoer over land, langs de binnenwateren of over zee vanuit havens aan de Middellandse Zee, de Zwarte Zee of de Oostzee (in EUR/ton)	Invoerrecht bij invoer door de lucht of over zee vanuit andere havens ⁽²⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00	0,00
	van gemiddelde kwaliteit ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00	0,00
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	0,00	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	23,95	13,95
	van lage kwaliteit	49,95	39,95
1002 00 00	Rogge	43,01	33,01
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	43,01	33,01
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	43,01	33,01
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	68,59	58,59
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	68,59	58,59
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	43,01	33,01

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit voor harde tarwe van gemiddelde kwaliteit, geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/ton, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/ton, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 of 8 EUR/ton, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 15 maart 2001 tot en met 27 maart 2001)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	129,57	128,76	110,73	93,20	213,50 (**)	203,50 (**)	126,13 (**)
Golf-premie (EUR/t)	44,98	17,56	9,60	8,49	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting („discount”) van 10 EUR/t (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Fob Golf.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico-Rotterdam: 19,51 EUR/t; Grote Meren-Rotterdam: 28,81 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 29 november 2000

betreffende de door Spanje ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van de scheepvaartmaatschappij Ferries Golfo de Vizcaya

(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 3931)

(Slechts de tekst in de Spaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/247/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken⁽¹⁾ en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

(1) Door een klacht van 21 september 1992 heeft de Commissie kennis gekregen van het feit dat Spanje een steunmaatregel ten uitvoer heeft gelegd ten gunste van de scheepvaartmaatschappij Ferries Golfo de Vizcaya (intentieverklaring van 9 juli 1992). Op 16 maart, 13 april en 19 april 1993 werden drie verdere klachten ingediend. Bij brief van 1 april 1993 heeft Spanje de Commissie aanvullende inlichtingen verstrekt.

(2) Bij schrijven van 13 oktober 1993 heeft de Commissie Spanje in kennis gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag (huidig artikel 88, lid 2) ten aanzien van deze steunmaatregel (zaak C 32/93). Op 10 november 1993 heeft Spanje laten weten dat de steunmaatregel zou worden opgeschort. Het besluit van de Commissie om de inbreukprocedure in te leiden werd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽²⁾ bekendgemaakt. De

Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel te maken. De Commissie heeft van de belanghebbenden opmerkingen terzake ontvangen. De Spaanse autoriteiten hebben hun standpunt in een brief van 25 januari 1994 uiteengezet.

(3) De advocaten van Ferries Golfo de Vizcaya hebben de Commissie op 27 maart 1995 ervan in kennis gesteld dat de steunmaatregel op 7 maart 1995 was aangepast. Op 7 juni 1995 heeft de Commissie besloten de procedure te staken omdat zij tot de conclusie was gekomen dat er geen sprake van steun was en zij heeft de Spaanse autoriteiten hiervan per brief van 11 juli 1995⁽³⁾ op de hoogte gesteld.

(4) In zijn arrest van 28 januari 1999 in zaak T-14/96, Bretagne Angleterre Irlande (BAI) tegen de Commissie⁽⁴⁾, heeft het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen de beslissing van de Commissie van 7 juni 1995 vernietigd.

(5) Naar aanleiding van het arrest van het Gerecht heeft de Commissie op 26 mei 1999 besloten de in 1993 tegen de overeenkomst van 9 juli 1992 (eerste overeenkomst) ingeleide procedure te verlengen zodat deze ook op de overeenkomst tussen de provincieraad van Biskaje (Diputación Foral de Vizcaya) en Ferries Golfo de Vizcaya van 7 maart 1995 (tweede overeenkomst) van toepassing zou zijn. De Commissie heeft Spanje bij schrijven van 16 juni 1999 van deze beslissing in kennis gesteld.

⁽¹⁾ PB C 70 van 8.3.1994, blz. 5 en PB C 233 van 14.8.1999, blz. 22.

⁽²⁾ Zie voetnoot 1, eerste deel.

⁽³⁾ PB C 321 van 1.12.1995, blz. 4.

⁽⁴⁾ Jurisprudentie 1999, blz. II-139.

- (6) Deze beslissing is in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽⁵⁾ gepubliceerd. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel te maken. De Commissie heeft van de belanghebbenden opmerkingen terzake ontvangen en deze voor een reactie doorgezonden aan Spanje.
- (7) De Spaanse autoriteiten hebben in een brief van 21 oktober 1999 op deze opmerkingen gereageerd en hebben op 8 februari 2000 en 6 juni 2000 aanvullende opmerkingen ingediend.

II. GEDETAILLEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL

- (8) De oorspronkelijke overeenkomst van 9 juli 1992 tussen de provincieraad van Biskaje en het ministerie van Handel, Consumentenzaken en Toerisme (Consejería de Comercio, Consumo y Turismo) van de Baskische regering enerzijds en Ferries Golfo de Vizcaya anderzijds is opgeschort en vervangen door de overeenkomst tussen de provincieraad van Biskaje en Ferries Golfo de Vizcaya van 7 maart 1995.

II.1. Oorspronkelijke overeenkomst (intentieverklaring van 9 juli 1992) tussen de provincieraad van Biskaje en het ministerie van Handel, Consumentenzaken en Toerisme van de Baskische regering enerzijds en Ferries Golfo de Vizcaya anderzijds

- (9) De overeenkomst van 1992 tussen de autonome Baskische autoriteiten en de scheepvaartmaatschappij Ferries Golfo de Vizcaya ⁽⁶⁾ bepaalde dat deze laatste een geregelde retourdienst tussen Bilbao en Portsmouth zou gaan onderhouden met een frequentie van tweemaal per week (behalve in een periode van drie weken in het laagseizoen) en dat bij de keuze van de bemanning en de restaurateurs de voorkeur zou worden gegeven aan personen en ondernemingen afkomstig uit Biskaje en de Autonome Gemeenschap van Baskenland. De overeenkomst bepaalde tevens dat Ferries Golfo de Vizcaya in alle aangedane havens toerismebureaus zou openen.
- (10) Voorts voorzag de oorspronkelijke overeenkomst in de verplichte afname van een bepaalde hoeveelheid vouchers door de provincieraad van Biskaje en de Baskische regering in de periode 1993-1996. De autonome Baskische autoriteiten zouden deze vouchers, die binnen een maand tegen reisbiljetten konden worden ingewisseld, in het kader van hun sociaal-cultureel beleid onder lage-inkomensgroepen verspreiden. In totaal hadden de autonome Baskische autoriteiten een bedrag van 911 800 000 ESP toegezegd, ofwel 26 000 vouchers in de periode maart 1993-maart 1996. De autonome Baskische autoriteiten beloofden de vouchers te zullen afnemen, ook als de reizen niet zouden doorgaan om redenen buiten de schuld van Ferries Golfo de Vizcaya.

- (11) Voorts was in de overeenkomst opgenomen dat, mocht het bedrijfsresultaat over de dienst positief zijn, het overschot in mindering zou worden gebracht op de maandelijkse betalingen van de autonome Baskische autoriteiten. Omgekeerd verbonden de genoemde autoriteiten zich ertoe om bij een negatief bedrijfsresultaat Ferries Golfo de Vizcaya het verschil te betalen tussen het totaal van de verrichte betalingen en de hoogte van het totale toegezegde bedrag.
- (12) Als gevolg van de inleiding van de procedure werd de oorspronkelijke overeenkomst opgeschort en werd Ferries Golfo de Vizcaya verzocht een reserve te vormen ter hoogte van de ontvangen bedragen, vermeerderd met interesten. Op 7 maart 1995 sloot de provincieraad van Biskaje een nieuwe overeenkomst met Ferries Golfo de Vizcaya.

II.2. Overeenkomst tussen de provincieraad van Biskaje en Ferries Golfo de Vizcaya van 7 maart 1995

- (13) De tweede overeenkomst, met een looptijd van vier jaar (van januari 1995 tot en met december 1998), bepaalde dat de scheepvaartmaatschappij Ferries Golfo de Vizcaya een geregelde retourdienst tussen Bilbao en Portsmouth met een frequentie van tweemaal per week (behalve in een periode van drie weken tijdens het laagseizoen) zou gaan onderhouden met behulp van een gemengde Brits-Spaanse bemanning waarvoor van Britse en Spaanse goederen en diensten gebruik zou worden gemaakt.
- (14) Eveneens werd afgesproken dat de provincieraad van Biskaje een bepaalde hoeveelheid vouchers van de scheepvaartmaatschappij zou kopen en deze onder lage-inkomensgroepen zou verdelen zodat zij de kans zouden krijgen om naar het buitenland te reizen. De vouchers zouden kunnen worden ingewisseld tegen reisbiljetten, ook buiten de in principe vastgestelde inwisselperiode, mits in het laagseizoen en bij voldoende plaatsruimte. De autonome Baskische autoriteiten zegden toe in totaal 46 500 vouchers te zullen kopen tussen januari 1995 en december 1998 voor een bedrag van 985 500 000 ESP. Het tarief werd berekend op basis van het geraamde commerciële tarief van de reisbiljetten in het laagseizoen voor de betrokken jaren. Op dit tarief werd een korting toegepast, gelet op de langdurige koopverplichting die de provincieraad van Biskaje was aangegaan.

II.3. Redenen voor het inleiden van de procedure

- (15) Op 29 september 1993 oordeelde de Commissie dat de eerste overeenkomst staatssteun betrof, aangezien de scheepvaartmaatschappij door de autonome Baskische autoriteiten werd gefinancierd tegen voorwaarden die op de markt niet gebruikelijk waren en dat het commerciële risico ten gunste van Ferries Golfo de Vizcaya werd opgeheven. Hiervoor werden de volgende vier argumenten aangevoerd:

- a) het feit dat de autonome autoriteiten toestemming hadden gegeven voor de aankoop van een bepaalde hoeveelheid vouchers voor een periode van drie jaar in plaats van deze aan te kopen op basis van de behoeften;

⁽⁵⁾ Zie voetnoot 1, tweede deel.

⁽⁶⁾ Ferries Golfo de Vizcaya was een dochtermaatschappij van P & O European Ferries Ltd uit het Verenigd Koninkrijk en het Spaanse Vapores Suardiaz SA. Sinds 1994 is Ferries Golfo de Vizcaya voor 100 % eigendom van P & O European Ferries.

- b) het feit dat zij dergelijke vouchers garandeerden voor een hogere prijs dan de gebruikelijke marktprijs;
- c) het feit dat de autonome autoriteiten zich ertoe hadden verbonden de bedoelde vouchers aan te kopen, ook als de reizen buiten de schuld van Ferries Golfo de Vizcaya in werkelijkheid niet plaatsvonden of naar andere havens werden omgeleid;
- d) het feit dat beloofd werd de verliezen van de scheepvaartmaatschappij aan te zuiveren.
- (16) Voorts was de Commissie van mening dat de steunmaatregel niet kon worden aangemerkt als een uitzondering in de zin van een van de categorieën van de leden 2 en 3 van artikel 92 (huidige leden 2 en 3 van artikel 87) van het Verdrag.
- (17) Wat de tweede overeenkomst betreft, heeft de Commissie overeenkomstig het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 28 januari 1999 op 26 mei 1999 besloten de procedure te verlengen, aangezien deze overeenkomst volgens haar eveneens onder lid 1 van artikel 92 van het Verdrag (huidig artikel 87, lid 1) viel.
- (18) De Commissie wees erop dat de autonome Baskische autoriteiten niet hadden aangetoond dat zij bij de tweede overeenkomst meer vouchers nodig hadden dan bij de eerste (46 500 in plaats van 26 000). Zij ging ervan uit dat het aantal vouchers op kunstmatige wijze was verhoogd om de prijsdaling van de biljetten te compenseren, zodat de financiële bijdrage uit de overheidsmiddelen op het oorspronkelijke niveau zou worden gehandhaafd, en kwam tot de conclusie dat de overeenkomst geen normale handelstransactie betrof. Voorts wees zij erop dat het aantal werkelijk door de autoriteiten uitgereikte vouchers zelfs niet bij benadering overeenstemde met het vooraf gekochte aantal. Zij voegde hier nog aan toe dat het feit dat het de scheepvaartmaatschappij Ferries Golfo de Vizcaya werd toegestaan de in het kader van de eerste overeenkomst ontvangen bijdrage te behouden tot de inwerkingtreding van de tweede overeenkomst, een verder argument is dat pleit voor het niet-commerciële karakter van de overeenkomst.
- (19) Bovendien kwam de Commissie tot de conclusie dat de door de autonome Baskische autoriteiten aan Ferries Golfo de Vizcaya verleende steun consequenties zou kunnen hebben voor de handel tussen de lidstaten en de mededinging zou kunnen vervalsen, omdat het bedrijf zich bezighield met dienstverlening tussen de lidstaten en daarbij met andere exploitanten uit de Gemeenschap concurreerde. Ten slotte was zij van oordeel dat de regeling in principe niet in aanmerking kwam voor een van de uitzonderingen als bedoeld in de leden 2 en 3 van artikel 92 (huidige leden 2 en 3 van artikel 87) van het Verdrag.
- III. OPMERKINGEN VAN DE BELANGHEBBENDEN**
- (20) Na de start van de procedure werden opmerkingen ontvangen van Ferries Golfo de Vizcaya, de begunstigde onderneming, die zich positief over beide overeenkomsten uitliet, en van Brittany Ferries, een concurrent die een scheepvaartverbinding tussen Plymouth en Santander exploiteert, die tegen de overeenkomsten was gekant. De Asociación de Jubilados Evacuados de la Guerra Civil (Vereniging van voormalig geëvacueerden uit de burgeroorlog), alsmede de Automobile Association Services verbonden hun steun aan de eerste overeenkomst.
- (21) Hierna volgen de opmerkingen over de tweede overeenkomst.
- Brittany Ferries*
- (22) Brittany Ferries voerde aan dat de overeenkomst van 1995 geen normale handelstransactie vertegenwoordigde en dat de betrokken steun het handelsverkeer tussen de lidstaten beïnvloedde.
- (23) Zij steunde niet alleen de analyse van de Commissie bij de inleiding van de procedure, maar wees bovendien op de volgende kenmerken van de overeenkomst, waaruit duidelijk zou blijken dat het daarbij niet om een normale handelstransactie ging:
- de verschillen in het aantal aangekochte vouchers tussen de diverse maanden en jaren;
 - de bepaling op basis waarvan de tarieven zouden worden gewijzigd als Ferries Golfo de Vizcaya de door haar gebruikte schepen zou vervangen;
 - het feit dat de autonome Baskische autoriteiten niet verplicht waren de vouchers in te wisselen tegen reisbiljetten;
 - de voorwaarden ten aanzien van de nationaliteit van de bemanning en de frequentie van de dienst.
- (24) Brittany Ferries voerde verder aan dat de steun niet in aanmerking kon komen voor een van de uitzonderingen ex artikel 92 (huidig artikel 87) van het Verdrag.
- Ferries Golfo de Vizcaya*
- (25) Ferries Golfo de Vizcaya hield er daarentegen aan vast dat de overeenkomst van 1995 een commercieel karakter had en geen steunmaatregel betrof. Zij voerde aan dat de aankoop van een grote hoeveelheid biljetten door de provincieraad van Biskaje tegen een kwantumkorting niet verschilde van de praktijk van commerciële exploitanten die grote hoeveelheden toeristische reisbiljetten aankopen. Zij verklaarde de verhoging van het aantal vouchers uit:
- de tariefkorting,
 - de prognoses van de provincieraad gelet op de ervaring die deze met zijn deelname aan het op nationale schaal uitgevoerde programma Insero had opgedaan, en
 - het feit dat de begroting inmiddels al was vastgesteld.
- Wat de onvolledige inwisseling van de vouchers betreft, wees de scheepvaartmaatschappij erop dat de termijn nog niet was verstreken en het inwisselingsproces gewoon doorging (de overeenkomst bepaalt dat de vouchers ook buiten de door de overeenkomst bestreken periode nog kunnen worden ingewisseld).

- (26) Voorts voerde Ferries Golfo de Vizcaya aan dat met het inhouden van de bedragen die na het opschorten van de overeenkomst van 1992 dienden te worden terugbetaald, geen enkel economisch voordeel was behaald, aangezien zij deze al had terugbetaald met rente.
- (27) Ferries Golfo de Vizcaya stelde bovendien dat ook al zou de Commissie tot de conclusie komen dat de overeenkomst van 1995 geen wettige handelstransactie was en met staatssteun gelijk moest worden gesteld, deze steunmaatregel niettemin zou moeten worden goedgekeurd.
- (28) Wat artikel 87, lid 2, onder a), van het Verdrag betreft (steun met een sociaal karakter), voerde Ferries Golfo de Vizcaya aan dat volgens de informatie waarover zij beschikt de provincieraad van Biskaje zich tot andere exploitanten van internationale vervoersdiensten zou hebben gewend om na te gaan of zij belangstelling hadden voor de exploitatie van de dienst.
- (29) In verband met artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag kwam Ferries Golfo de Vizcaya met het argument dat de steun zou moeten worden geaccepteerd omdat deze bestemd was om de ontwikkeling van Biskaje een impuls te geven zonder de mededingingsvoorwaarden te veranderen. De maatschappij stelde dat „de door de activiteiten van Ferries Golfo de Vizcaya de omvang van de markt voor vervoersdiensten tussen Spanje en het Verenigd Koninkrijk was verdubbeld zonder nadelige gevolgen voor Brittany Ferries”.
- (30) Ten slotte voerde Ferries Golfo de Vizcaya aan dat ook al mocht de Commissie oordelen dat de overeenkomst uit 1995 moet worden gelijkgesteld met staatssteun die niet kan worden goedgekeurd, de Commissie niet kan eisen dat deze wordt terugbetaald omdat deze destijds op wettige wijze werd verleend. Zij verklaarde dat de overeenkomst van 1995 binnen de daarvoor gestelde termijnen werd aangemeld en dat de steun pas werd verleend nadat de Commissie hierover op 7 juni 1995 een gunstige beslissing had genomen.
- IV. OPMERKINGEN VAN SPANJE**
- (31) De autonome Baskische autoriteiten hebben verklaard dat zij met de sluiting van de overeenkomst van 1992 met Ferries Golfo de Vizcaya (de eerste overeenkomst, die werd opgeschort) twee doeleinden nastreefden. Ten eerste traden zij op als particuliere investeerder die een onderneming een financiering biedt in de verwachting een rendement op haar investering te bereiken. Zij wezen erop dat zij een financieel gezonde maatschappij hadden uitgekozen en dat in de overeenkomst met Ferries Golfo de Vizcaya een bepaling was opgenomen op grond waarvan zij recht hadden op 10 % van de winst van de maatschappij na de eerste drie exploitatiejaren. Ten tweede beoogden zij de handel en het toerisme te stimuleren en een bijdrage te leveren tot de regionale ontwikkeling van Baskenland. Volgens de Spaanse autoriteiten viel de deelname van de Baskische regering aan de overeenkomst niet onder het toepassingsgebied van artikel 92, lid 1, van het Verdrag (nu artikel 87, lid 1). Zij voerden evenwel aan dat, mocht er niettemin van uit worden gegaan dat deze bepaling van toepassing was, de steun in aanmerking zou komen voor een van de uitzonderingen van artikel 92, lid 3 (het huidige artikel 87, lid 3) van het Verdrag.
- (32) De autonome Baskische autoriteiten hebben er voorts op gewezen dat de overeenkomst van 1995 met Ferries Golfo de Vizcaya geen enkel steunkarakter had, dat zij enkel tegemoet wensten te komen aan de gerechtvaardigde behoefte aan gesubsidieerde reizen voor de bejaarden in Biskaje en de toegang tot het vervoer voor personen en instellingen uit Biskaje wilden bevorderen.
- (33) Wat het eerste punt betreft, verduidelijkten zij dat de provincieraad van Biskaje sinds 1988 betrokken was bij het nationale programma voor gesubsidieerde reizen, Inerso genaamd, maar dat zij hun overeenkomst met Inerso in 1993 (in de praktijk in 1995) hadden opgezegd, gezien de problemen bij de uitvoering van het programma. De autonome Baskische autoriteiten hebben toegelicht dat zij de overeenkomst met Inerso hebben beëindigd op grond van de wijze waarop de bijjetten werden verdeeld en het beperkte aantal bestemmingen. In plaats van het programma Inerso heeft de provincieraad van Biskaje in 1996 een eigen reisprogramma, „Adineko” genaamd, ingevoerd. De provincieraad van Biskaje heeft verklaard dat de raming van de benodigde hoeveelheid vouchers gebaseerd was op de gegevens van het Inerso-programma en dat het feit dat Adineko slechts een beperkt succes bleek geen enkele afbreuk deed aan het feit dat de noodzaak om een overeenkomst te sluiten gewettigd was. De provincieraad van Biskaje wees er bovendien op dat zij de uit de overeenkomst voortvloeiende verplichtingen zou blijven nakomen, ook na het verstrijken van de looptijd, aangezien er geen beperkingen waren gesteld aan de periode voor het inwisselen van de vouchers.
- (34) Wat het tweede punt betreft hebben de autonome autoriteiten gewezen op hun plicht om hulp te bieden aan personen die om redenen van economische of sociale aard behoefte hebben aan bijzondere voorwaarden voor reizen. In de praktijk zijn de vouchers verdeeld onder allerlei personen en instellingen (bv. lokale overheden, verenigingen, instellingen voor beroepsopleiding en universiteiten).
- (35) Bovendien voerden de autonome Baskische autoriteiten aan dat ook al mocht de Commissie van mening zijn dat de overeenkomst van 1995 een steunmaatregel was, deze zou moeten worden goedgekeurd omdat de overeenkomst gericht was op de bevordering van de economische ontwikkeling van het historische grondgebied van Biskaje in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag of omdat hieraan sociale doelstellingen ten grondslag lagen in de zin van het bepaalde in lid 2, onder a), van hetzelfde artikel, of om beide redenen.
- (36) Ter rechtvaardiging van het eerste argument legden de autonome Baskische autoriteiten uit dat Biskaje in het begin van de jaren negentig met ernstige economische problemen worstelde. De provincieraad besloot daarom een vervoersdienst tussen Bilbao en Portsmouth te stimuleren teneinde een impuls te geven aan de van het toerisme afhankelijke sectoren in Biskaje. De provincieraad liet KPMG een haalbaarheidsstudie maken en besloot reisvouchers aan te kopen als middel om bij de dienstverlening een combinatie van regelmaat en hoge kwaliteit te bereiken.

(37) De autonome Baskische autoriteiten stelden dat hun bijdrage het karakter had van investeringssteun en niet bestemd was voor de dekking van exploitatiekosten. Zij verduidelijkten dat zij een zo laag mogelijke bijdrage wilden leveren in de aanloopkosten van Ferries Golfo de Vizcaya en dat de provincieraad, toen het vouchersysteem in 1992 werd geschrapt, overwoog een nieuwe overeenkomst met Ferries Golfo de Vizcaya te sluiten teneinde haar belofte om een bijdrage in de aanloopkosten van de vervoersdienst na te komen. Zij voegden hieraan toe dat de steun niet gekoppeld was aan de jaarlijkse kosten van Ferries Golfo de Vizcaya en dat de dienst levensvatbaar was.

(38) De autonome Baskische autoriteiten kwamen tot de conclusie dat mocht de Commissie niettemin enig steunkarakter in de overeenkomst van 1995 ontwaren, deze vermeende steun diende te worden beschouwd als staatssteun voor investeringen in Biskaje die met een specifiek doel⁽⁷⁾ (...) werd verleend als fundamenteel onderdeel van beleid van de provincieraad van Biskaje gericht op de economische ontwikkeling van Biskaje. Volgens haar voldoet de „steun” aan de voorwaarden van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag, aangezien:

a) deze beduidend lager lag dat het voor Biskaje toegestane maximum voor staatssteun voor 1995 (de bijdrage van de provincieraad kwam overeen met circa 6,7 % van het door Ferries Golfo de Vizcaya in de dienst geïnvesteerde bedrag);

b) de steun bijdroeg tot de economische ontwikkeling van Biskaje (zij stelden dat de dienst tot dusver 706 nieuwe arbeidsplaatsen had opgeleverd in Biskaje en Baskenland);

c) de steun in het belang van de Gemeenschap was (de Commissie bevordert het zeevervoer in korte vaart en financiert vervoersprojecten mede in het kader van haar regionaal beleid);

d) de maatregel geen negatieve gevolgen had voor het handelsverkeer en de mededinging (de provincieraad had zich tot alle mogelijke in de dienst geïnteresseerde exploitanten gewend; de autonome Baskische autoriteiten voerden aan dat de dienst Bilbao/Portsmouth niet tot een verlaging van de activiteit op de lijn Santander/Plymouth van Brittany Ferries leidde).

(39) Wat het tweede argument betreft, hebben de autonome Baskische autoriteiten laten weten dat artikel 87, lid 2, onder a), van het Verdrag (steun met een sociaal karakter) een alternatieve rechtsgrond vormt voor de goedkeuring van het eventuele steunkarakter in het hypothetische geval dat de Commissie de overeenkomst van 1995 als een steunmaatregel mocht beschouwen. Zij verklaarden dat de gekochte vouchers werden verdeeld onder burgers die deze hadden aangevraagd in het kader van door de provincieraad beheerde specifieke sociale

programma's. Bovendien verklaarden zij dat de overeenkomst geen discriminatie van andere vervoersmaatschappijen inhield, aangezien geen enkele andere maatschappij belangstelling had getoond voor de exploitatie van de verbinding Bilbao/Portsmouth. Tevens wezen zij erop dat de levensvatbaarheidsstudie van KPMG was toegesonden aan alle exploitanten die eventueel belangstelling zouden kunnen hebben voor de introductie van deze dienst en dat met hen tussen 1989 en 1991 contacten waren onderhouden.

(40) Ten slotte hebben de autonome Baskische autoriteiten erop gewezen dat mocht de Commissie ondanks al hun argumenten concluderen dat de overeenkomst van 1995 een steunmaatregel vormt die niet kan worden goedgekeurd, zij niet zou kunnen eisen dat deze wordt terugbetaald, aangezien dit in strijd zou zijn met de principes van rechtszekerheid en gewettigd vertrouwen. Zij benadrukten dat de overeenkomst van 1995 destijds conform de wet ten uitvoer is gelegd.

V. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

V.1. Rechtsgrond van de beoordeling

(41) De enige overeenkomst die in haar geheel werd uitgevoerd — de tweede, die op 7 maart 1995 werd gesloten — liep van 1995 tot 1998. Zij werd gesloten op een moment dat de „Richtsnoeren voor de toetsing van staatssteun aan scheepvaartmaatschappijen in de Gemeenschap” van 3 augustus 1989⁽⁸⁾ van kracht waren. Deze richtsnoeren werden in 1997 herzien, waarna zij werden gepubliceerd als de „Communautaire richtsnoeren betreffende overheidssteun voor het zeevervoer” van 5 juli 1997⁽⁹⁾.

V.2. Bestaan en verenigbaarheid van de steunmaatregel

V.2.1. Bestaan van de steunmaatregel

(42) Artikel 92, lid 1, van het Verdrag (huidig artikel 87, lid 1) verbiedt met staatsmiddelen bekostigde steunmaatregelen die door begunstiging van bepaalde ondernemingen de mededinging vervalsen of dreigen te vervalsen, of die het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden.

(43) De eerste overeenkomst tussen de autonome Baskische autoriteiten en Ferries Golfo de Vizcaya werd opgeschort en de door Ferries Golfo de Vizcaya ontvangen bijdragen werden terugbetaald. Deze zaak kan daarom als gesloten worden beschouwd.

(44) De Commissie is van mening dat de tweede overeenkomst onder het toepassingsgebied van artikel 92, lid 1, van het Verdrag (huidig artikel 87, lid 1) valt.

⁽⁷⁾ Zij beriepen zich op het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 14 september 1994 in de zaken C-278/92, C-279/92 en C-280/92, Spanje tegen de Commissie (Jurisprudentie 1994, blz. I-4103).

⁽⁸⁾ Bijlage I bij „Financiële en fiscale maatregelen betreffende vervoer met in de Gemeenschap geregistreerde schepen”, SEC(89) 921 def.

⁽⁹⁾ PB C 205 van 5.7.1997, blz. 5.

(45) Allereerst zij erop gewezen dat het Gerecht van eerste aanleg in het arrest van 28 januari 1999 in deze zaak heeft gesteld dat „een staatsmaatregel ten gunste van een onderneming in de vorm van een overeenkomst tot aankoop van vouchers dan ook niet enkel wegens het feit dat partijen zich wederzijds tot prestaties verbinden, bij voorbaat van het in artikel 92 van het Verdrag bedoelde begrip staatssteun kan zijn uitgesloten” (rechts-overweging 71). Om te bepalen of de overeenkomst van 1995 onder artikel 92, lid 1, van het Verdrag (huidig artikel 87, lid 1) valt, dient te worden overwogen of het om een „normale handelstransactie” gaat (zie bijvoorbeeld rechtsoverweging 75 van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg).

(46) De autonome Baskische autoriteiten voeren aan dat het in de overeenkomst vastgelegde aantal vouchers (15 000 in 1995 en in 1996, 9 000 in 1997 en 7 500 in 1998) is berekend op basis van het jaarlijks aantal begunstigen uit Biskaje (in de praktijk circa 15 000) in het kader van het Inserso-programma, dat wil zeggen het programma dat zij wilden beëindigen en door een eigen programma (Adineko) vervangen.

(47) Op basis van de ontvangen gegevens meent de Commissie dat het totale aantal door de provincieraad van Biskaje aangekochte vouchers niet is vastgesteld op basis van de werkelijke behoefte en de tweede overeenkomst daarom ook geen normale handelstransactie is, maar dat het de bedoeling was de met de eerste overeenkomst toegezegde steun op het oorspronkelijke niveau te handhaven, zoals hieronder zal worden aangetoond.

V.2.1.1. Gesubsidieerde reizen

(48) Het is onmogelijk vol te houden dat de behoeften van de provincieraad van Biskaje berekend zijn op basis van de cijfers van Inserso (jaarlijks circa 15 000 begunstigen in Biskaje), zoals uit het volgende naar voren zal komen.

(49) De provincieraad van Biskaje besloot 15 000 vouchers te kopen van Ferries Golfo de Vizcaya in 1995, toen het nog deelnam aan het programma Inserso, waarvoor in 1995 15 000 mensen in Biskaje in aanmerking zouden komen. De autonome Baskische autoriteiten hebben niet verklaard waarom de behoefte in Biskaje in dat jaar dubbel zo hoog was. Evenmin hebben zij duidelijk gemaakt waarom in het kader van het programma in 1997 en 1998 slechts 9 000, respectievelijk 7 500 vouchers (in plaats van 15 000) zijn uitgereikt. Toen de provincieraad van Biskaje zich ertoe verbond een dergelijk aantal vouchers aan te kopen, wist zij niet dat het programma Inserso van toepassing bleef op de bewoners van de regio ⁽¹⁰⁾ en dat haar eigen programma geen succes zou blijken. Evenmin hebben de autonome Baskische autoriteiten verklaard waarom het aantal vouchers zo sterk veranderde van maand tot maand

(bijvoorbeeld in januari 1995 werden 750 vouchers gekocht, tegen 3 000 in februari van datzelfde jaar).

(50) Het programma van de provincieraad van Biskaje, Adineko genaamd, werd pas in 1996 goedgekeurd, dus na de sluiting van de overeenkomst van 1995. Voorts kan uit de door de autonome Baskische autoriteiten verschaft informatie worden opgemaakt dat genoemd programma — dat in de plaats moest komen van Inserso en van de door de provincieraad van Biskaje gekochte vouchers gebruik moest maken — slechts tot een zeer beperkt aantal reizen naar Engeland heeft geleid: 2 132 in 1996 (dat wil zeggen, circa 14 % van het totaal aantal in dat jaar gekochte vouchers), 1 000 in 1997 (11 %), 400 in 1998 (5 %), in totaal dus 3 532).

V.2.1.2. Toegang tot het vervoer voor de bevolking en de instellingen in Biskaje

(51) De autonome Baskische autoriteiten hebben niet uitgelegd hoe zij de behoeften hebben berekend in het kader van de andere component van het programma (de bevordering van de toegang tot het vervoer voor bewoners en instellingen in Biskaje tegenover de vakantie-reizen op maat die in het kader van Inserso of Adineko werden aangeboden). In de praktijk zijn tussen 1995 en 1998 in het kader van dit programma 12 520 vouchers uitgereikt.

(52) Voorts bevat de overeenkomst diverse bepalingen die ongewoon zijn voor een normale handelstransactie voor de aankoop van reisvouchers, zoals:

a) In de overeenkomst wordt het wekelijkse en jaarlijkse aantal overtochten gespecificeerd dat Ferries Golfo de Vizcaya dient te verzorgen, alsmede de dagen waarop de schepen dienen uit te varen (zie artikel 3b van de overeenkomst) ⁽¹¹⁾; voorts stipuleert de overeenkomst dat instemming van de provincieraad van Biskaje nodig is in het geval dat Ferries Golfo de Biskaje de boot waarmee de dienstverlening wordt gewaarborgd, wil vervangen (zie artikel 1 — artikel 3a bepaalt de recreatieactiviteiten die aan boord beschikbaar dienen te zijn).

b) In artikel 3a worden bepaalde voorwaarden gesteld, zoals aan de nationaliteit van de bemanning en aan de herkomst van goederen en diensten.

(53) Uit het voorgaande concludeert de Commissie dat de aankoop van vouchers van Ferries Golfo de Vizcaya op basis van de tweede overeenkomst niet voortvloeit uit werkelijke vereisten van sociale aard waarop de autonome Baskische autoriteiten zich beroepen en al evenmin een normale handelstransactie vormt, maar veeleer een steunmaatregel ten gunste van een scheepvaartmaatschappij. Het feit dat de bij de eerste overeenkomst afgesproken bedragen vergelijkbaar zijn met die van de tweede overeenkomst ⁽¹²⁾ kan deze conclusie alleen maar bevestigen. De autonome autoriteiten hebben een tweede programma opgesteld teneinde de hoogte van de in 1992 aan de scheepvaartmaatschappij beloofde steun te kunnen handhaven.

⁽¹⁰⁾ Ofschoon de provincieraad haar bijdrage aan het programma heeft introkken.

⁽¹¹⁾ Ferries Golfo de Vizcaya kan de planning van zijn diensten enkel op commerciële gronden wijzigen na kennisgeving aan de provincieraad van Biskaje.

⁽¹²⁾ 911 800 000 ESP bij de eerste overeenkomst en 985 500 000 ESP bij de tweede.

- (54) Ten slotte hebben de door de provincieraad van Biskaje aan Ferries Golfo de Vizcaya uitgekeerde bedragen naar alle waarschijnlijkheid invloed op het handelsverkeer tussen de lidstaten gehad en concurrentievervalsend gewerkt, aangezien de maatschappij tussen twee lidstaten (het Verenigd Koninkrijk en Spanje) opereert en met andere exploitanten uit de Gemeenschap moet concurreren. De markt voor internationale zeevervoerdiensten zijn al sinds geruime tijd geliberaliseerd (zie in het bijzonder Verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de lidstaten onderling en tussen de lidstaten en derde landen⁽¹³⁾). Ferries Golfo de Vizcaya is een rechtstreekse concurrent van ten minste één andere maatschappij, Brittany Ferries, die een dienst tussen Plymouth in het Verenigd Koninkrijk en Santander in Spanje verzorgt. Voorts zij erop gewezen dat het moederbedrijf van Ferries Golfo de Vizcaya, P & O, op verscheidene andere, door haar geëxploiteerde intracommunautaire routes met andere maatschappijen uit de Gemeenschap concurreert. Het feit dat de omvang van het door Brittany Ferries verrichte personenvervoer in de betrokken periode is toegenomen, betekent niet dat de steunmaatregel de mededinging niet heeft vervalst, aangezien deze groei nog groter had kunnen zijn geweest indien de bedoelde steun niet was verleend.
- (55) Zoals het Gerecht van eerste aanleg in zijn arrest van 28 januari 1999 stelt „brenge de extra diensten van de onderneming, aangezien de door de Spaanse autoriteiten gekochte vouchers enkel gedurende het laagseizoen kunnen worden gebruikt, voor haar in beginsel niet veel extra kosten mee en heeft de nieuwe overeenkomst dus dezelfde gevolgen voor de mededinging en het handelsverkeer tussen lidstaten als die welke aan de overeenkomst van 1992 konden worden toegeschreven. Het is vaste rechtspraak, dat de betrekkelijk geringe omvang van een steun of de betrekkelijk geringe omvang van de betrokken onderneming niet bij voorbaat de mogelijkheid uitsluit, dat het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig wordt beïnvloed.” (rechtsoverwegingen 76 en 77).
- V.2.2. Artikel 92, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag (huidig artikel 87, leden 2 en 3)
- (56) De leden 2 en 3 van artikel 92 van het Verdrag (huidig artikel 87, lid 1) bepalen dat bepaalde vormen van steun bij wijze van uitzondering op het bepaalde in lid 1 van dat artikel verenigbaar met de gemeenschappelijke markt zijn of als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd. De Commissie is van mening dat de onderhavige steunmaatregel voor geen van de in deze leden bedoelde uitzonderingen in aanmerking komt.
- (57) Artikel 92, lid 2, onder b) en c), (huidig artikel 87, lid 2, onder b) en c)), dat betrekking heeft op natuurrampen, respectievelijk op de Bondsrepubliek Duitsland, zijn in dit geval duidelijk niet van toepassing.
- (58) Artikel 92, lid 2, onder a), (huidig artikel 87, lid 2, onder a)), bepaalt dat „steunmaatregelen van sociale aard aan individuele gebruikers op voorwaarde dat deze toegepast worden zonder onderscheid naar de oorsprong van de producten” verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt. De begunstigden van de steunmaatregel van de autonome Baskische autoriteiten zijn individuele gebruikers met bijzondere noden, waardoor deze kan worden beschouwd als „een steunmaatregel van sociale aard aan individuele gebruikers”. Aan de door het Verdrag gestelde voorwaarde (geen onderscheid naar de oorsprong van de producten) is in het onderhavige geval evenwel niet voldaan. Er zijn enkel vouchers gekocht van Ferries Golfo de Vizcaya en de autonome autoriteiten hebben niet aangetoond dat deze maatschappij op transparante wijze is geselecteerd.
- (59) De autonome Baskische autoriteiten beweren dat bij de uitvoering van het programma geen onderscheid is gemaakt. De bewijzen hiervoor zijn evenwel mager: zij verklaren dat zij een levensvatbaarheidsonderzoek van KPMG naar alle eventuele exploitanten hebben gestuurd en met hen contact hebben onderhouden in de periode 1989-1991 om te zien of een van hen geïnteresseerd zou zijn in de exploitatie van een geregelde dienst tussen Bilbao en Portsmouth. Zij hebben evenwel nooit beweerd of aangetoond contact met andere maatschappijen dan Ferries Golfo de Vizcaya te hebben opgenomen bij het besluit in 1995 om vouchers te kopen in het kader van hun sociale programma. Op grond van dit alles moet worden geconcludeerd dat Ferries Golfo de Vizcaya door deze steunmaatregel wordt begunstigd.
- (60) Voorts dient erop te worden gewezen dat andere maatschappijen mogelijk interesse zouden hebben gehad in het vervoer van de betrokken passagiers naar het Verenigd Koninkrijk via een andere route. De autonome autoriteiten zouden dezelfde sociale doelstellingen kunnen hebben bereikt door middel van een gediversifieerd aanbod van reizen (bijvoorbeeld naar andere regio's in Spanje of — indien het programma een internationaal karakter diende te hebben — naar buurlanden zoals Frankrijk of Portugal).
- (61) De steunmaatregel kan derhalve niet in aanmerking komen voor het bepaalde in artikel 92, lid 2, onder a), (huidig artikel 87, lid 2, onder a).
- (62) Artikel 92, lid 3, van het Verdrag (huidig artikel 87, lid 3) bepaalt dat enkele andere vormen van steun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd. De letters a), b), d) en e) zijn niet toepasselijk op de onderhavige kwestie.
- (63) Letter c) bepaalt dat als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd „steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad”.

⁽¹³⁾ PB L 378 van 31.12.1986, blz. 1.

- (64) Om eerder genoemde redenen is de Commissie van oordeel dat de door de autonome Baskische autoriteiten aan Ferries Golfo de Vizcaya verleende steun niet kan worden beschouwd als een steunmaatregel met een regionaal of sectoraal karakter die verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, aangezien het om exploitatiesteun⁽¹⁴⁾ gaat waarvan geen stimulerende werking uitgaat omdat zij pas geruime tijd na het begin van de dienst is verleend⁽¹⁵⁾.
- (65) Wat het regionale karakter betreft hebben de autonome Baskische autoriteiten en Ferries Golfo de Vizcaya aangevoerd dat de steun zou kunnen worden goedgekeurd omdat deze bevorderlijk was voor de economische ontwikkeling van Biskaje en geen concurrentievervalsende effecten zou hebben op de Brits-Spaanse zeeroutes.
- (66) De Commissie is van mening dat de steun, die aan een specifieke onderneming is verleend, niet kan worden beschouwd als regionale steun voor de regio Biskaje, ook al heeft deze een bepaald effect gehad op de economie van Biskaje. Elke activiteit in een regio heeft gevolgen voor de economie van deze regio⁽¹⁶⁾. Steun die aan een onderneming in een bepaalde regio wordt verleend heeft immers altijd een of ander effect, maar dit betekent nog niet dat het werkelijke regionale steun betreft.
- (67) De door de Spaanse autoriteiten verschaft cijfers hebben betrekking op de effecten van de nieuwe veerdienst op de economie. Maar de onderzochte steun is verleend in de periode tussen 1995 en 1998, geruime tijd nadat Ferries Golfo de Vizcaya een begin met de nieuwe veerdienst had gemaakt. De autonome Baskische autoriteiten vermelden niet wat de eventuele gevolgen van deze steun zijn geweest en evenmin of de effecten van deze dienst op de economie veel anders zouden zijn geweest als er geen steun was verleend. Daarom is het moeilijk vol te houden dat de steun zou hebben gediend om een impuls aan de ontwikkeling van de regio te geven.
- (68) Zelfs al zou de steun een regionaal karakter hebben gehad, dan nog zou zij niet als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd omdat het om exploitatiesteun ging en niet om investeringssteun zoals de autonome Baskische autoriteiten beweerden.
- (69) De steun was niet gekoppeld aan een specifieke investering van de maatschappij. Evenmin kan worden beweerd dat de autonome Baskische autoriteiten met de steunmaatregel van 1995 een bijdrage hebben geleverd aan de investeringen van Ferries Golfo de Vizcaya in 1992, toen de dienst van start is gegaan. De autonome autoriteiten hebben met de aankoop van de overtochten gewoon de inkomsten van de maatschappij opgevoerd. Daarom gaat het bij de steunmaatregel duidelijk om exploitatiesteun.
- (70) Wat het sectorale karakter betreft is de Commissie van mening dat de steun niet als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd omdat deze niet „de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid kan vergemakkelijken” zonder „de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor zodanig te veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad”.
- (71) De steunmaatregel beantwoordt niet aan de criteria die zijn vastgelegd in de „Richtsnoeren voor de toetsing van staatssteun aan scheepvaartmaatschappijen in de Gemeenschap” van 3 augustus 1989 en in de „Communautaire richtsnoeren betreffende overheidssteun voor het zeevervoer” van 5 juli 1997, waaraan al in overweging 41 werd gerefereerd.
- (72) De richtsnoeren van 1989 bepalen dat ofschoon bepaalde, hierin opgenomen vormen van steun (zoals de bijzondere fiscale voorwaarden voor bepaalde scheepvaartactiviteiten) als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd, „elke andere vorm van steun (...) in principe onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt”. Met de richtsnoeren van 1997 blijft dit basisprincipe van kracht. De aard van de aan Ferries Golfo de Vizcaya verleende steun beantwoordt niet aan de door deze richtsnoeren toegestane vormen van steunverlening (belastingvoordelen, en verlaging van de sociale lasten voor maatschappijen en zeelieden).
- (73) Het feit dat de dienst levensvatbaar was of dat de steun niet gekoppeld was aan de jaarlijkse kosten of verliezen van Ferries Golfo de Vizcaya is niet relevant voor de onderhavige conclusies.

V.3. Terugvordering van de steun

- (74) De autonome Baskische autoriteiten en Ferries Golfo de Vizcaya voerden het argument aan dat zelfs al mocht de Commissie tot de conclusie komen dat het bij de overeenkomst van 1995 een steunmaatregel betreft die niet kan worden goedgekeurd, de Commissie deze niet zou mogen terugvorderen aangezien dit een inbreuk op het gewettigd vertrouwen zou vormen. De Commissie kan zich hierin niet vinden. Zoals het Hof van Justitie in zijn arrest van 14 januari 1997 in zaak C-169/95, Spanje tegen de Commissie⁽¹⁷⁾ stelde „kunnen ondernemingen die steun genieten, gelet op het dwingend karakter van het door de Commissie krachtens artikel 93 van het Verdrag uitgeoefende toezicht op de steunmaatregelen van de staten, in beginsel slechts een gewettigd vertrouwen in de rechtmatigheid van de steun hebben wanneer de steun met inachtneming van de procedure van dat artikel is toegekend. Een behoedzaam ondernemer zal immers normaliter in staat zijn, zich ervan te vergewissen of deze procedure is gevolgd. Niet wordt betwist, dat de litigieuze steun, in weerwil van de door artikel 93, lid 3, van het Verdrag aan de

⁽¹⁴⁾ Zie het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 juni 1995 in zaak T-459/93, Siemens tegen de Commissie, Jurisprudentie 1995, blz. II-1675.

⁽¹⁵⁾ Zie het arrest van het Hof van Justitie van 17 september 1980 in zaak 730/79, Philip Morris Holland BV tegen de Commissie, Jurisprudentie 1980, blz. 2671.

⁽¹⁶⁾ Zie punt 2 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9).

⁽¹⁷⁾ Jurisprudentie 1997, blz. I-0135.

lidstaten opgelegde verplichtingen, is toegekend zonder vooraf te zijn aangemeld. Dat de Commissie aanvankelijk had besloten geen bezwaar te maken tegen de betrokken steun, kan niet worden aangemerkt als omstandigheid waardoor bij de ontvangende onderneming een gewettigd vertrouwen kon worden gewekt, aangezien dit besluit binnen de beroepstermijn is aangevochten en vervolgens door het Hof nietig is verklaard. Deze fout van de Commissie mag worden betreurd, maar de consequenties van het onrechtmatige optreden van het Koninkrijk Spanje worden daardoor niet opgeheven. Derhalve kan de bestreden beschikking noch wat de gevorderde terugbetaling van de in geding zijnde steun betreft, noch wat de rentevordering betreft, worden geacht inbreuk te maken op het gewettigd vertrouwen van de onderneming die deze steun heeft ontvangen." (rechtsoverwegingen 51 tot en met 54).

- (75) Algemeen gesproken dient een steunmaatregel, om in overeenstemming te zijn met het bepaalde in artikel 93, lid 3, (huidig artikel 88, lid 3), door de lidstaat te worden aangemeld en mag deze niet ten uitvoer worden gelegd voordat de Commissie een definitieve beslissing heeft genomen. Aan deze voorwaarden is in het onderhavige geval niet voldaan.
- (76) De door de Commissie in 1995 genomen beslissing ten aanzien van Ferries Golfo de Vizcaya werd voor het Gerecht van eerste aanleg binnen de daarvoor gestelde termijnen aangevochten en later door het Gerecht vernietigd. Uit de jurisprudentie kan worden afgeleid dat door de vernietiging van een goedkeuring de rechtsgrond van de steunmaatregel in het Gemeenschapsrecht wegvalt, waardoor deze in principe vanaf het begin onwettig was.
- (77) Hoe dan ook zij erop gewezen dat ook al zouden de betalingen aan Ferries Golfo de Vizcaya na de gunstige beslissing van de Commissie van 7 juni 1995 hebben plaatsgevonden, dit niets zou hebben veranderd aan het feit dat de overeenkomst, die voorzag in betalingen met ingang van januari 1995, al op 7 maart 1995 werd gesloten, enkele maanden vóór de beslissing van de Commissie. De steunmaatregel werd dus ten uitvoer gelegd nog voordat de Commissie een beslissing had genomen⁽¹⁸⁾. Conform genoemd arrest van 14 januari 1997 kunnen de consequenties van het onwettige gedrag van de autonome Baskische autoriteiten niet worden opgeheven door de fout van de Commissie.
- (78) De Commissie wijst er bovendien op dat de steunmaatregel niet formeel is aangemeld. De „Leidraad bij de procedures met betrekking tot overheidssteun” en Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag⁽¹⁹⁾ bepalen duidelijk dat de kennisgevingen door de lidstaten zelf dienen te worden gedaan (door de centrale regering, ook ingeval de steun door regionale autori-

teiten wordt verleend). De Commissie is van oordeel dat de overeenkomst van 1995 niet formeel is aangemeld, aangezien deze de Commissie door de advocaten van de begunstigde is toegezonden op 27 maart 1995.

VI. CONCLUSIES

- (79) De Commissie stelt vast dat Spanje de betrokken steunmaatregel ten gunste van Ferries Golfo de Vizcaya in strijd met artikel 93, lid 3, van het Verdrag (huidig artikel 88, lid 3) op onwettige wijze ten uitvoer heeft gelegd. Deze steun, ten belope van in totaal 985 500 000 ESP, dient van de begunstigde te worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De door Spanje ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van Ferries Golfo de Vizcaya, ten bedrage van 985 500 000 ESP, is met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar.

Artikel 2

1. Spanje neemt alle nodige maatregelen om de in artikel 1 bedoelde en reeds onwettig ter beschikking gestelde steun van de begunstigde terug te vorderen.

2. De terugvordering geschiedt onverwijld en in overeenstemming met de nationaalrechtelijke procedures voorzover deze procedures een onverwijld en daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de onderhavige beschikking toelaten. De terug te vorderen steun omvat rente vanaf de datum waarop de steun de begunstigde ter beschikking is gesteld tot de datum van de daadwerkelijke terugbetaling ervan. De rente wordt berekend op grond van de referentierentevoet welke wordt gehanteerd voor de berekening van het netto subsidie-equivalent in het kader van regionale steunregelingen.

Artikel 3

Spanje deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel, 29 november 2000.

Voor de Commissie

Loyola DE PALACIO

Vice-voorzitter

⁽¹⁸⁾ Van dit uitgangspunt waren de lidstaten in kennis gesteld door een brief van de Commissie van 27 april 1989 (ref. SG(89) D/5521).

⁽¹⁹⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA

BESCHIKKING VAN DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA

Nr. 380/00/COL

van 18 december 2000

inzake wet betreffende de tijdelijke vergoeding met betrekking tot de filmproductie in IJsland

(Wet nr. 43/1999)

(IJsland)

DE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEIT VAN DE EVA,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte ⁽¹⁾, inzonderheid op de artikelen 61 tot en met 63,

Gelet op de Overeenkomst tussen de EVA-staten betreffende de oprichting van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 24 en artikel 1 van Protocol nr. 3,

Gelet op de formele en materiële regels op het gebied van overheidssteun ⁽³⁾,

Gelet op de beschikking van de Autoriteit van 4 juni 1999, waarbij de Autoriteit op grond van artikel 1, lid 2, van Protocol nr. 3 van de Toezichtovereenkomst een procedure heeft ingeleid,

Na de belanghebbenden overeenkomstig deze bepalingen te hebben verzocht hun opmerkingen kenbaar te maken ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

I. FEITEN

Procedure

Bij brief van 10 maart 1999 van het ministerie van Industrie en Handel, door de Autoriteit op 7 april 1999 ontvangen en geregistreerd (doc. nr. 99-2531-A), meldden de IJslandse autoriteiten, overeenkomstig artikel 1, lid 3, van Protocol nr. 3 bij de Toezichtovereenkomst, steunmaatregelen voor de filmproductie in IJsland aan. Zoals de Autoriteit later vernam, werd het wetsontwerp betreffende deze steunmaatregelen al op 11 maart 1999 door het IJslandse parlement goedgekeurd (wet nr. 43/1999 betreffende de „tijdelijke vergoeding van de kosten van in IJsland geproduceerde films”; hierna de „Wet” genoemd). Bij beschikking van 4 juni 1999 (nr. 114/99/COL) besloot de Autoriteit een formele onderzoeksprocedure met betrekking tot de steunmaatregelen waarin de Wet voorziet, in te stellen. In een brief van 4 juni 1999 werden de IJslandse autoriteiten in kennis gesteld van de beschikking om de formele onderzoeksprocedure in te leiden en werden zij verzocht hun opmerkingen binnen een maand vanaf de ontvangst van de kennisgeving van deze beschikking in te dienen. Na verschillende verlengingen van die termijn werden bij brief van 15 oktober 1999 schriftelijke opmerkingen ingediend, die op 26 oktober 1999 door de Autoriteit werden geregistreerd (doc. nr. 99-7966-A).

⁽¹⁾ Hierna de EER-overeenkomst genoemd.

⁽²⁾ Hierna de Toezichtovereenkomst genoemd.

⁽³⁾ Richtsnoeren voor de toepassing en uitlegging van de artikelen 61 en 62 van de EER-overeenkomst en artikel 1 van Protocol nr. 3 bij de Toezichtovereenkomst, op 19 januari 1994 vastgesteld en uitgevaardigd door de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA, bekendgemaakt in PB L 231 van 3.9.1994, EER-supplement nr. 32 van 3.9.1994, laatstelijk gewijzigd bij Besluit nr. 78/00/COL van de Autoriteit van 12 april 2000, dat nog niet bekend is gemaakt; hierna richtsnoeren voor staatssteun genoemd.

⁽⁴⁾ De inleidingsbeschikking werd in het Publicatieblad C 223 van 5.8.1999, blz. 9 (in de EU-talen), en in het EER-supplement nr. 40 van 16.9.1999, blz. 1 (in de EVA-talen), bekendgemaakt.

De inleidingsbeschikking werd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* C 223 van 5.8.1999, blz. 9 (in de EU-talen) en in het EER-Supplement nr. 40 van 16 september 1999, blz. 1 (in de EVA-talen) bekendgemaakt. Belanghebbenden hadden de gelegenheid binnen een maand vanaf de bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*/EER-Supplement hun opmerkingen kenbaar te maken. Er werden bij de Autoriteit geen opmerkingen ingediend.

In de inleidingsbeschikking sprak de Autoriteit haar twijfel uit over de verenigbaarheid van de bij de Wet ingevoerde steunmaatregelen met artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst. Deze twijfel was gebaseerd op het feit dat de terugbetaling van filmproductiekosten bedrijfssteun is die normalerwijze niet wordt aanvaard door de Autoriteit, en de vaststelling dat de bevordering van activiteiten met een specifieke culturele waarde geen doelstelling van de Wet was. In een brief d.d. 9 september 1999 aan de IJslandse autoriteiten (doc. nr. 99-6620-D) zette de Autoriteit de redenen van haar bezorgdheid verder uiteen. Verwijzend naar de terzake door de Europese Commissie gevolgde gedragslijn, en met name de beschikkingen inzake steun voor de Franse ⁽¹⁾ en de Ierse filmproductie ⁽²⁾, beklemtoonde het directoraat Mededinging en staatssteun van de Autoriteit vooral dat de regeling geen mechanismen omvat dat ervoor zorgt dat de voor steun in aanmerking komende films aan de hand van culturele criteria worden geselecteerd en dat de regeling ingevolge het vereiste dat alle productiekosten in IJsland moeten worden gemaakt tot een beperking van de vrije dienstverlening in de EER leidde.

Deze punten werden besproken op bilaterale vergaderingen in Brussel op 30 juni 1999 en 7 oktober 1999, op een pakketvergadering in Reykjavik op 26 november 1999 en een multilaterale vergadering in Brussel op 21 maart 2000. Op deze laatste vergadering werden met de EVA-staten de gevolgen en implicaties besproken van de toepassing van de criteria die de Europese Commissie voor de beoordeling van steunregelingen voor de film op grond van artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst heeft uitgewerkt.

In een brief van 24 juli 2000 (doc. nr. 00-5245-D) verklaarde de Autoriteit dat zij, in het licht van de door de Europese Commissie voor de beoordeling van steunregelingen voor de film in de EG uitgewerkte criteria en de door de IJslandse autoriteiten ingediende schriftelijke opmerkingen, van mening was dat de steunmaatregelen waarin de Wet voorziet niet in aanmerking kwamen voor een afwijking uit hoofde van artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst en derhalve als onverenigbaar met de overeenkomst moesten worden beschouwd. Tegen deze achtergrond verzocht de Autoriteit de IJslandse autoriteiten hun opmerkingen binnen twee maanden vanaf de ontvangst van de genoemde brief kenbaar te maken. In hun antwoord deelden de IJslandse autoriteiten de Autoriteit bij fax van 8 september 2000, door de Autoriteit op 14 september 2000 geregistreerd (doc. nr. 00-6356-A), mee dat de IJslandse regering begonnen was aan het opstellen van een wetsontwerp waarin rekening werd gehouden met de bezorgdheid van de Autoriteit in verband met de verenigbaarheid van de Wet op grond van artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst. De IJslandse regering bevestigde bovendien dat zij naliet de bepalingen van de Wet toe te passen, zoals de Autoriteit in haar beschikking van 4 juni 1999 had gevraagd. Op 11 oktober 2000 vond er een vergadering van de IJslandse autoriteiten en vertegenwoordigers van het directoraat Mededinging en staatssteun van de Autoriteit plaats, tijdens welke dieper werd ingegaan op de door de IJslandse regering overwogen wijzigingen. Op deze vergadering bevestigden de IJslandse autoriteiten ook dat er uit hoofde van de Wet geen betalingen waren verricht. Het definitieve wetsontwerp tot wijziging van wet nr. 43/1999 betreffende „de tijdelijke vergoeding met betrekking tot de filmproductie in IJsland” ⁽³⁾ werd door het ministerie van Financiën bij de Autoriteit ingediend bij brief van 28 november 2000, die door de Autoriteit op 4 december 2000 werd geregistreerd (doc. nr. 00-8857-A).

Beschrijving van de steunmaatregelen in het kader van het wetsontwerp tot wijziging van wet nr. 43/1999

Overeenkomstig artikel 1 van het wetsontwerp tot wijziging van wet nr. 43/1999 betreffende „de tijdelijke vergoeding met betrekking tot de filmproductie in IJsland”, (hierna de „voorgestelde wijzigingswet” genoemd), is het doel van de steun uit hoofde van de voorgestelde wijzigingswet: „de eigen cultuur te ontsluiten en de geschiedenis en de natuur van IJsland te promoten door tijdelijke steun aan in IJsland geproduceerde films en televisieprogramma's te verlenen”.

Overeenkomstig artikel 2 van de voorgestelde wijzigingswet wordt de vergoeding verleend voor het deel van de productiekosten dat bij de productie van films en televisieprogramma's in IJsland wordt gemaakt. Daaraan wordt evenwel het volgende toegevoegd: „als meer dan 80 % van de totale productiekosten van

⁽¹⁾ Staatssteun 3/98 — Frankrijk.

⁽²⁾ Staatssteun NN 49/97 en N 357/99 — Ierland; deze beschikking is ook te vinden op internet: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/industrie/nn049-97.pdf.

⁽³⁾ De Autoriteit merkt op dat de titel van het wetsontwerp tot wijziging van wet nr. 43/1999 niet precies dezelfde is als die van de oorspronkelijke wet nr. 43/1999. Het blijkt evenwel om dezelfde wet te gaan.

een film of televisieprogramma in IJsland wordt gemaakt, wordt de vergoeding berekend op basis van de totale productiekosten die in de Europese Economische Ruimte worden gemaakt". Productiekosten zijn alle in IJsland gemaakte kosten die overeenkomstig de bepalingen van de wet op de inkomsten- en nettovermogensbelasting van het inkomen van bedrijven kunnen worden afgetrokken. Betalingen aan werknemers en onderaannemers mogen slechts in de productiekosten worden opgenomen als duidelijk is dat er in IJsland belasting over moet worden betaald.

De artikelen 3 en 4 van de voorgestelde wijzigingswet hebben betrekking op de aanvraagprocedure en de instelling van een comité dat verantwoordelijk is voor de beoordeling van de aanvragen tot terugbetaling. Dit comité moet nagaan of de film of het televisieprogramma de IJslandse cultuur bevordert en, eventueel, verwijzingen naar de IJslandse geschiedenis en natuur bevat. Bij de evaluatie van een aanvraag tot terugbetaling kan het comité ook om een deskundigenadvies inzake de vermoedelijke artistieke waarde van de betrokken productie verzoeken.

Artikel 4 van de voorgestelde wijzigingswet omvat de voorwaarden voor vergoeding, waaronder met name het vereiste dat de productie geschikt moet zijn voor het promoten van de IJslandse cultuur, alsook de geschiedenis en de natuur van IJsland, en dat er voor de productie een specifieke onderneming in IJsland moet worden opgericht (een onderneming wordt ook beschouwd als zijnde in IJsland opgericht, als zij in een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte is opgericht maar een IJslands filiaal of agent-schap heeft).

In artikel 5 van de voorgestelde wijzigingswet wordt de in het kader van de regeling toegestane steuninten-siteit vastgesteld: „Het percentage van vergoede productiekosten bedraagt 12 % van de productiekosten overeenkomstig artikel 2.". De minister van Industrie bepaalt aan de hand van de aanbeveling van het comité overeenkomstig artikel 3 van de voorgestelde wijzigingswet hoeveel de vergoeding bedraagt. Artikel 7 van de voorgestelde wijzigingswet bepaalt voorts: „Indien de aanvrager voor de productie van dezelfde film of hetzelfde televisieprogramma een subsidie van het IJslandse Filmfonds heeft ontvangen, wordt die subsidie afgetrokken van het bedrag dat als binnenlandse productiekosten wordt beschouwd. Het totale bedrag van een subsidie van het IJslandse filmfonds en een vergoeding overeenkomstig artikel 5 mag niet meer dan 50 % van de totale productiekosten van dezelfde film of hetzelfde televisieprogramma bedragen.".

Volgens artikel 8 van de voorgestelde wijzigingswet: „vaardigt de minister van Industrie een besluit tot uitvoering van deze wet uit, de onder meer bepalingen dient te omvatten betreffende procedures voor vergoedingen zoals vastgesteld in deze wet, het recht van de minister om vergoedingen op te schorten als het in de overheidsbegroting toegewezen bedrag wordt overschreden, voorwaarden voor vergoeding, aanvragen, antwoorden op aanvragen en besluiten over vergoedingen".

Overeenkomstig artikel 9 van de voorgestelde wijzigingswet treedt de regeling onmiddellijk in werking en loopt zij tot 31 december 2006. Aanvragen om vergoeding die vóór die datum zijn goedgekeurd, blijven geldig.

II. BEOORDELING

Standstill-verplichting

Artikel 1, lid 3, van Protocol nr. 3 bij de Toezichtovereenkomst bepaalt: „De Toezichthoudende Autoriteit van de EVA wordt voldoende tijdig op de hoogste gebracht van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen om haar in staat te stellen haar opmerkingen kenbaar te maken. Indien zij van oordeel is dat een dergelijk voornemen niet verenigbaar is met het functioneren van de EER-overeenkomst rekening houdend met artikel 61 hiervan van de EER-overeenkomst, gaat zij onverwijld over tot de in het vorige lid bedoelde procedure. De betrokken staat mag de voorgenomen maatregelen niet uitvoeren alvorens deze procedure heeft geleid tot een definitieve beslissing.".

In de inleidingsbeschikking beschouwde de Autoriteit de steun om procedurele redenen als onrechtmatig, omdat de wet te laat was aangemeld en zonder de beschikking van de Autoriteit af te wachten tot uitvoering was gebracht. In de loop van de procedure verzekerden de IJslandse autoriteiten evenwel dat er uit hoofde van wet nr. 43/1999 geen steun was uitbetaald.

De Autoriteit is derhalve tot de conclusie gekomen dat de IJslandse autoriteiten zich aan de standstill-verplichting van artikel 1, lid 3, van Protocol nr. 3 bij de Toezichtovereenkomst hebben gehouden.

Staatssteun in de zin van artikel 61 van de EER-overeenkomst

Artikel 61 van de EER-overeenkomst bepaalt: „Behoudens de afwijkingen waarin deze overeenkomst voorziet, zijn steunmaatregelen van de lidstaten van de EG, de EVA-staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de werking van deze overeenkomst, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de overeenkomstsluitende partijen ongunstig beïnvloedt.”.

De steunmaatregelen waarin de voorgestelde wijzigingswet voorziet, worden gefinancierd uit de overheidsbegroting. Bij de voorgestelde wijzigingswet wordt aan filmproducenten een financieel voordeel gegeven dat hun normalerwijze niet ten deel zou zijn gevallen. De steun versterkt derhalve de positie van het begunstigde bedrijf ten opzichte van die van concurrerende bedrijven. Over het algemeen hebben steunmaatregelen een ongunstige invloed op de mededinging en het handelsverkeer tussen de overeenkomstsluitende partijen, mits het begunstigde bedrijf een economische activiteit uitoefent waarbij sprake is van handel tussen de overeenkomstsluitende partijen. Filmproducties kunnen op verschillende locaties in de EER zijn opgenomen. Filmproducties worden vervolgens tussen de overeenkomstsluitende partijen verhandeld en kunnen met elkaar wedijveren om publiek te trekken. De op grond van de voorgestelde wijzigingswet verleende steun kan de mededingingsvoorwaarden tussen verschillende locaties voor de productie van een film derhalve wijzigen en de handelsvoorwaarden voor de verkoop van films beïnvloeden. De voorgestelde wijzigingswet betreffende de tijdelijke vergoeding terugbetaling van productiekosten omvat derhalve steun in de zin van artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst.

Verenigbaarheid van steunmaatregelen met artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst

De Autoriteit heeft onderzocht of de krachtens de voorgestelde wijzigingswet verleende steun om culturele redenen kan worden goedgekeurd. Er zij op gewezen dat de Autoriteit, anders dan in verschillende andere sectoren, nog geen richtsnoeren voor de interpretatie van steun voor de film- en televisie-industrie heeft vastgesteld. De verenigbaarheid van steun voor filmproducenten moet derhalve rechtstreeks worden getoetst aan artikel 61 van de EER-overeenkomst, geïnterpreteerd in het licht van de gebruikelijke gedragslijn die de Europese Commissie op dit gebied volgt.

In haar besluitvorming omtrent steun voor televisieprogramma's en filmproductie heeft de Europese Commissie tot dusver een welwillende houding aangenomen. Steunregelingen werden als verenigbaar met het EG-Verdrag beschouwd, indien de steun nodig was voor en evenredig met de bevordering en/of de bescherming van de Europese cultuur en in overeenstemming was met de grondbeginselen van het EG-Verdrag, zoals niet-discriminatie en het vrij verrichten van diensten ⁽¹⁾.

De Europese Commissie heeft in verschillende beleidsdocumenten erkend dat de productie en de distributie van films en programma's een belangrijke rol spelen in de Europese culturele identiteit. In haar recentste document „Beginselen en richtsnoeren voor het audiovisuele beleid van de Gemeenschap in het digitale tijdperk” ⁽²⁾, zegt de Europese Commissie dat in het licht van het bijzondere belang van deze industrie, de fundamentele doelstellingen van het audiovisuele beleid van de Gemeenschap blijven: „het aanmoedigen van de productie en distributie van Europees werk, door het ontwikkelen van een betrouwbaar en stabiel wettelijk kader om de vrijheid audiovisuele diensten aan te bieden te verzekeren enerzijds, en door passende ondersteuningsmechanismen anderzijds” ⁽³⁾.

Het Verdrag van Maastricht heeft aan de regels betreffende staatssteun van het EG-Verdrag een culturele afwijking toegevoegd. Volgens deze afwijking (artikel 92, lid 3, onder d), van het EG-Verdrag (thans artikel 87, lid 3, onder d)) ⁽⁴⁾ kan de Commissie als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt beschouwen: „steunmaatregelen om de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen, wanneer door deze maatregelen de voorwaarden inzake het handelsverkeer en de mededingingsvoorwaarden in de Gemeenschap niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad”. Deze afwijking is niet opgenomen in de EER-overeenkomst. De Autoriteit is niettemin van mening dat steunmaatregelen voor de filmsector op culturele gronden kunnen worden goedgekeurd op basis van artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst, voorzover de op artikel 92, lid 3, onder d), van het EG-Verdrag

⁽¹⁾ Zie Eerste Verslag over de inachtneming van de culturele aspecten bij het optreden van de Europese Gemeenschap, COM(96) 160 def. van 17.4.1996, gepubliceerd op internet: <http://europa.eu.int/comm/dg10/culture/cult-asp/en/index.html>; zie ook Beschikking 89/441/EEG van de Commissie van 21 december 1988 betreffende steun van de Griekse regering aan de filmindustrie voor de productie van Griekse films (PB L 208 van 20.7.1989, blz. 38).

⁽²⁾ COM(99) 657 van 14.12.1999.

⁽³⁾ Audiovisueel beleid (citaat uit in voetnoot 9 genoemd document), blz. 8-9.

⁽⁴⁾ Verwijzing overeenkomstig de „Mededeling over de citerwijze van Verdragsartikelen in teksten van het Hof en het Gerecht” (zie: <http://curia.eu.int/nl/juris/remnot.htm>).

(thans artikel 87, lid 3, onder d), gebaseerde besluiten van de Commissie niet afwijken van haar vroegere gedragslijn overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag (thans artikel 87, lid 3, onder c)). In dit verband zou de Autoriteit willen verwijzen naar de beschikking van de Europese Commissie betreffende steun voor de filmproductie in Ierland, waarin de Europese Commissie beklemtoonde dat de opnemings van artikel 151, lid 1, en artikel 87, lid 3, onder d), in het Verdrag betreffende de Europese Unie van 1992 niet noodzakelijk op een verandering in het beleid van de Commissie ten aanzien van de culturele sector wees, omdat de Commissie bij de beoordeling van de verenigbaarheid van steun voor culturele activiteiten ook voorheen al rekening hield met de in de genoemde artikelen weergegeven overwegingen⁽¹⁾.

De Autoriteit weet dat de Europese Commissie in recente beschikkingen betreffende steunmaatregelen voor de film niet langer artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag (dat overeenkomt met artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst) heeft toegepast, maar haar goedkeuring van de steun op artikel 87, lid 3, onder d), van het EG-Verdrag heeft gebaseerd. Volgens de Europese Commissie kon artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag niet worden toegepast, omdat de betrokken steunmaatregelen neerkwamen op bedrijfssteun, die uit hoofde van deze bepaling normalerwijze niet wordt goedgekeurd. Voorts was het eerste doel van de steunmaatregelen in kwestie niet de ontwikkeling van een bepaalde economische activiteit, maar veeleer het creëren van een cultureel product (film). Naar de mening van de Autoriteit belet de benadering van de Europese Commissie niet dat artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst geldt als rechtsgrond voor de goedkeuring van steunmaatregelen voor de film in de EVA-staten, indien er maar voldoende rekening wordt gehouden met de criteria die de Europese Commissie overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder d), van het EG-Verdrag heeft vastgesteld.

Tegen deze achtergrond heeft de Autoriteit onderzocht of de voorgestelde wijzigingswet uit hoofde van artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst kan worden goedgekeurd. Overeenkomstig artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst kunnen „steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken” als verenigbaar met de EER-overeenkomst worden beschouwd „mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad”.

Volgens de gebruikelijke gedragslijn van de Europese Commissie op het gebied van staatssteun voor de filmindustrie⁽²⁾, kan bedrijfssteun voor de filmindustrie verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden verklaard indien aan de volgende criteria is voldaan:

- de culturele inhoud van de film waarvoor steun wordt verleend moet op de een of andere manier gewaarborgd zijn;
- de steunintensiteit mag niet meer dan 50 % van de productiekosten bedragen;
- het moet de producent vrijstaan ten minste 20 % van het budget voor de film in andere EER-staten te besteden zonder dat hij de steun voor dit deel van de productiekosten verliest;
- de steun moet in overeenstemming zijn met de algemene beginselen inzake verenigbaarheid van staatssteun (noodzakelijkheid, evenredigheid en transparantie), alsook met de grondbeginselen van de EER-overeenkomst.

De Autoriteit is van mening dat deze criteria het juiste midden houden tussen de doelstellingen culturele schepping en ontwikkeling van de audiovisuele industrie enerzijds, en de mededingingsdoelstellingen anderzijds. Zij vormen een aanpassing van de algemene voorwaarden die ten grondslag liggen aan artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst, namelijk noodzakelijkheid en evenredigheid van de steun, aan de specifieke omstandigheden en behoeften in de filmproductie.

⁽¹⁾ Staatssteun NN 49/97 en N 357/99 — Ierland; deze beschikking is ook gepubliceerd op internet: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/industrie/nn049-97.pdf.

⁽²⁾ Staatssteun N 3/98 — Frankrijk; Staatssteun N 486/97 — Nederland; Staatssteun N 4/98 — Duitsland; Staatssteun NN 49/97 en N 357/99 — Ierland; Staatssteun N 748/99 — Zweden.

Waarborging van de culturele inhoud van de film waarvoor steun wordt gegeven

De Autoriteit wil beklemtonen dat het niet de bedoeling van dit criterium is de bevoegdheid van de EVA-staten op het gebied van culturele zaken te beperken, noch te bepalen welk soort filmproducties in het kader van de nationale steunregeling voor het filmwezen als cultureel waardevol moeten worden beschouwd. Maar de Autoriteit vindt dat, om op culturele gronden een afwijking van het algemene verbod op bedrijfssteun te genieten, en gelet op de in soortgelijke gevallen door de Europese Commissie gestelde eis dat de steun in de eerste plaats op de creatie van een film als cultureel product moet zijn gericht en niet op de bevordering van de filmindustrie als zodanig, de regeling duidelijk tot doel moet hebben de productie van films te bevorderen en niet de ontwikkeling van de aan de filmproductie gerelateerde industrie. Voorts moet de regeling zo worden opgezet dat de bevordering van de cultuur is gewaarborgd. Dit betekent dat de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor het toekennen van deze steun de steunaanvragen op artistiek-culturele gronden moeten beoordelen. Bovendien sluit het vereiste inzake culturele inhoud steun voor niet-culturele producties, zoals commercials, uit.

In de loop van de formele onderzoeksprocedure had de Autoriteit uiting gegeven aan haar bezorgdheid over verschillende bepalingen van de op 11 maart 1999 aangenomen wet. Deze bepalingen waren naar de mening van de Autoriteit hoofdzakelijk bedoeld om de filmindustrie in IJsland door het aantrekken van buitenlands kapitaal te ondersteunen en legden onvoldoende de klemtoon op de selectie van in aanmerking komende films aan de hand van culturele criteria. In de voorgestelde wijzigingswet wordt nu uitdrukkelijk bepaald dat met de steunmaatregelen culturele doelstellingen worden nagestreefd, zoals het ontsluiten van de eigen cultuur en het promoten van de geschiedenis en de natuur van IJsland. De aanvragen om vergoeding van productiekosten worden bovendien aan de hand van culturele criteria door een comité beoordeeld. De Autoriteit is ervan overtuigd dat deze bepalingen ervoor zullen zorgen dat in aanmerking komende filmprojecten naar hun kwaliteit en artistieke waarde zullen worden beoordeeld.

Steunintensiteit van ten hoogste 50 % van de productiekosten

Om het juiste midden te houden tussen de doelstellingen bevordering van de filmproductie en behoud van onvervalste mededingingsvoorwaarden, is het dienstig staatssteun voor individuele producties te beperken. Inachtneming van een steunplafond voor filmproducties is nodig om normale commerciële initiatieven die eigen zijn aan de markteconomie te stimuleren en te voorkomen dat het tot een opbod tussen de overeenkomstsluitende partijen komt. De drempel van 50 % van het productiebudget is bovendien in overeenstemming met drempels die in het kader van andere supranationale steunmechanismen voor de filmsector zijn vastgesteld, zoals de steun die wordt verleend via het EG-programma Media II (1996-2000) ⁽¹⁾ en het programma Eurimage van de Raad van Europa. Gelet op het feit dat alle steunregelingen voor de filmsector die sinds 1998 door de Europese Commissie zijn goedgekeurd zonder uitzondering het plafond van 50 % in acht nemen ⁽²⁾ en om ervoor te zorgen dat voor alle filmproducenten in de EER dezelfde spelregels gelden, vindt de Autoriteit het belangrijk dat de toegestane steunintensiteit wordt beperkt tot 50 % van het productiebudget.

De bij artikel 5 van de voorgestelde wijzigingswet vastgestelde steunintensiteit, met een maximale steun van 12 % van de productiekosten, respecteert de bovengrens van 50 % steun. De in artikel 7 van de voorgestelde wijzigingswet opgenomen cumulatierregels zorgen er bovendien voor dat, als hetzelfde filmproject ook steun uit het IJslandse Filmfonds krijgt, het bedrag van die steun wordt afgetrokken van het bedrag dat overeenkomstig de voorgestelde wijzigingswet als binnenlandse productiekosten wordt beschouwd. De gecumuleerde steun die aan dezelfde film wordt verleend kan in geen geval 50 % van het totale productiebudget overschrijden.

⁽¹⁾ Bijvoorbeeld artikel 3 van Besluit 95/563/EG van de Raad van 10 juli 1995 betreffende een programma ter bevordering van de ontwikkeling en de distributie van Europese audiovisuele werken (PB L 321 van 30.12.1995, blz. 25).

⁽²⁾ Staatssteun N 3/98 — Frankrijk; Staatssteun N 486/97 — Nederland; Staatssteun N 4/98 — Duitsland; Staatssteun NN 49/97 en N 357/99 — Ierland; Staatssteun N 748/99 — Zweden.

Het moet de producent vrijstaan ten minste 20 % van het filmbudget in andere EER-staten te besteden en toch de volledige steun te ontvangen

Hoewel het voornaamste doel van de steunmaatregel moet zijn de productie van een film als cultureel product te bevorderen, beseft de Autoriteit ook dat filmproducenten zonder een voldoende ontwikkelde menselijke en technische omgeving niet in staat zijn vorm te geven aan hun creativiteit. Om derhalve de menselijke en technische omgeving in stand te houden, indien niet te bevorderen, die voor het ontstaan van culturele scheppende werken in de betrokken EVA-staat nodig is, mogen EVA-staten aan de filmindustrie steun verlenen die verder gaat dan de steun voor de productie van een bepaalde film, door de filmproducenten te verplichten een deel van hun productiebudget te besteden in het land dat de steun verleent. Deze mogelijkheid is evenwel niet onbeperkt. Zo blijkt dat bepaalde zuiver technische diensten die geen deel uitmaken van de noodzakelijke culturele omgeving niet aan een dergelijke verplichting mogen worden onderworpen. Tegen deze achtergrond heeft de Europese Commissie de „80 %/20 %-regel” uitgewerkt, die EG-lidstaten in staat stelt tot 80 % van het totale productiebudget voor een film in hun land te „territorialiseren”. Deze regel houdt in dat als minder dan 80 % van de totale productiekosten wordt besteed in het land dat de steun verleent, enkel de productiekosten die in dat land zijn gemaakt in aanmerking komen voor steun. Bij een verhouding van 80 % of meer moeten alle in de EER gemaakte kosten voor steun in aanmerking komen.

Zelfs als een steunregeling voor filmproducties niet uitdrukkelijk de verplichting omvat dat de filmproducenten het productiebudget geheel of gedeeltelijk moeten besteden in het land dat de steun verleent, kunnen andere bepalingen, met name in verband met de berekening van de steun, hetzelfde effect hebben. Wat de op 11 maart 1999 aangenomen wet betreft, was de Autoriteit van oordeel dat sommige bepalingen (inzonderheid artikel 2) een filmproducent ertoe konden aanzetten een groter deel van het productiebudget in IJsland te besteden dan hij anders van plan zou zijn geweest. Indien de producent 80 % of meer van het totale productiebudget in het betrokken land besteedt, moet volgens de „80 %/20 %-regel” het bedrag van de vergoeding worden berekend op basis van de totale productiekosten ongeacht waar deze kosten zijn gemaakt. Toch wordt ervan uitgegaan dat, telkens als filmproducenten minder dan 80 % van het productiebudget in IJsland besteden, de belangen van de andere partijen bij de EER-overeenkomst voldoende worden behartigd. In dergelijke gevallen kan het bedrag van de vergoeding worden berekend op basis van de in IJsland gemaakte kosten.

Overeenkomstig de bepalingen van de voorgestelde wijzigingswet (zie artikel 2) wordt een vergoeding toegekend voor het deel van de productiekosten dat bij de productie van films en televisieprogramma's in IJsland is gemaakt. Hieraan wordt evenwel het volgende toegevoegd: „Indien meer dan 80 % van de totale productiekosten van een film of televisieprogramma in IJsland is ontstaan, wordt de vergoeding berekend op de totale productiekosten die binnen de Europese Economische Ruimte zijn gemaakt.” Dit betekent dat het een filmproducent vrijstaat tot 20 % van het productiebudget buiten IJsland te besteden zonder dat hij de steun op dit bedrag verliest. Als een producent echter minder dan 80 % in IJsland uitgeeft, wordt de steun berekend op basis van de in IJsland gemaakte kosten. Deze „territorialisering” van de steun is in overeenstemming met de criteria die de Europese Commissie bij haar beoordeling van steunregelingen voor de film in de Europese Gemeenschap hanteert en helpt bovendien het juiste midden te vinden tussen het rechtmatige verlangen om de filmindustrie in IJsland te ondersteunen en de verplichting om het vrij verrichten van diensten in de EER te waarborgen. De Autoriteit is derhalve tot de conclusie gekomen dat de in de voorgestelde wijzigingswet ingevoegde bepalingen volledig in overeenstemming zijn met de bovengenoemde criteria.

De steun moet in overeenstemming zijn met de algemene beginselen inzake verenigbaarheid van staatssteun (noodzakelijkheid, evenredigheid en transparantie)

Wat de noodzakelijkheid van de steun betreft, is iedereen het erover eens dat er voor de filmproductie in Europa aanzienlijke staatssteun nodig is om ervoor te zorgen dat de eigen cultuur en het scheppende vermogen van Europa tot uitdrukking kunnen komen. Deze steun is nodig om de Europese aanwezigheid veilig te stellen op een markt die door audiovisuele producten van buiten de EER wordt gedomineerd. De stimulering van audiovisuele producties door individuele EVA-staten maakt het mogelijk de culturele verscheidenheid te bevorderen, iets wat anders onmogelijk zou zijn geweest ⁽¹⁾. Zonder staatssteun zouden filmproducenten wegens de beperkte omvang van de markten en het publiek voor Europese films, met name deze in minder verbreide talen, normaal gezien hun productiekosten niet kunnen dekken uit de distributie van hun films via bioscopen, televisie en video. Algemeen wordt aangenomen dat het marktmechanisme alleen niet voor het gewenste productieniveau zal zorgen. In deze omstandigheden kan de steunregeling voor de IJslandse film als noodzakelijk worden beschouwd.

⁽¹⁾ Dit werd onlangs nog bevestigd in het verslag van de werkgroep op hoog niveau voor het audiovisueel beleid (http://europa.eu.int/comm/dg10/avpolicy/key_doc/hlg_en.html).

De bezorgdheid die bestond omtrent de evenredigheid van de steun is weggenomen door de voorgestelde wijzigingswet. Overeenkomstig de bepalingen van deze wet neemt de steunintensiteit niet langer toe naarmate het filmbudget stijgt. Voorts komt in de voorgestelde wijzigingswet niet langer het vereiste voor dat het budget voor een in aanmerking komende filmproductie ten minste 80 miljoen ISK moet bedragen. Dankzij deze wijzigingen kan de steunregeling als evenredig worden beschouwd met haar doelstellingen, namelijk de IJslandse cultuur ontsluiten ongeacht het budget voor de filmproductie. Ten slotte merkt de Autoriteit op dat de looptijd van de steunregeling beperkt is tot vijf jaar (tot december 2006).

De steun moet in overeenstemming zijn met de grondbeginselen van de EER-overeenkomst

Krachtens de wet van 11 maart 1999 was vergoeding afhankelijk van het vereiste dat de filmproducent een vaste inrichting in IJsland had. De Autoriteit beschouwde deze voorwaarde als een beperking van het vrij verrichten van diensten die niet om culturele redenen kon worden gerechtvaardigd. Overeenkomstig artikel 4, onder c), van de voorgestelde wijzigingswet hoeven filmproducenten niet langer in IJsland gevestigd te zijn om voor steun in aanmerking te komen. Voor ondernemingen die hun statutaire zetel in de EER hebben, is het voldoende dat zij een filiaal of agentschap in IJsland hebben. Voorts werd de bepaling waarbij de hoogte van de vergoeding werd gekoppeld aan territoriale voorwaarden zodanig beperkt dat zij nu onder de „80%/20%-regel” valt. De Autoriteit is derhalve tot de conclusie gekomen dat de bepalingen van de voorgestelde wijzigingswet in overeenstemming zijn met de fundamentele vrijheden van de EER-overeenkomst.

Conclusies

De steunmaatregelen voor de film die zijn vervat in het wetsontwerp tot wijziging van de wet betreffende de tijdelijke vergoeding met betrekking tot de filmproductie in IJsland kunnen als verenigbaar met artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst worden beschouwd. De Autoriteit kan de overeenkomstig artikel 1, lid 2, van Protocol nr. 3 bij de Toezichtovereenkomst ten aanzien van de oorspronkelijke wet nr. 43/1999 ingeleide procedure derhalve afsluiten. De Autoriteit wil evenwel beklemtonen dat deze conclusie is gebaseerd op het wetsontwerp tot wijziging van wet nr. 43/1999 waarvan de Autoriteit in kennis werd gesteld bij brief van het ministerie van Financiën d.d. 28 november 2000, die op 4 december 2000 door de Autoriteit werd geregistreerd (doc. nr. 00-8857-A). Wijzigingen van dit wetsontwerp die de beoordeling van de steunmaatregelen overeenkomstig artikel 61, lid 3, onder c), van de EER-overeenkomst kunnen beïnvloeden, vallen niet onder deze beschikking. Dergelijke wijzigingen moeten eerst bij de Autoriteit worden aangemeld en kunnen pas in werking treden nadat de Autoriteit haar goedkeuring heeft gegeven.

Om de Autoriteit in staat te stellen de toepassing van de regeling voortdurend in het oog te houden, worden de IJslandse autoriteiten ten slotte verzocht, overeenkomstig hoofdstuk 32 van de richtsnoeren voor staatssteun van de Autoriteit, gestandaardiseerde jaarlijkse verslagen in te dienen over de tenuitvoerlegging van deze regeling in de vorm die in bijlage IV bij deze richtsnoeren is aangegeven. De IJslandse autoriteiten worden eraan herinnerd dat overeenkomstig punt 6 van hoofdstuk 32 van deze richtsnoeren het volgende geldt: „Ten aanzien van elke regeling moet het eerste verslag uiterlijk zes maanden na het einde van het boekjaar waarin de regeling door de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA werd goedgekeurd, aan deze Autoriteit worden toegestuurd.”.

Ten slotte zij nog op punt 6 van hoofdstuk 32 van de richtsnoeren voor staatssteun van de Autoriteit gewezen: „Niet-naleving van de verplichting om verslagen binnen de termijn te verstrekken kan de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA nopen tot het inleiden van de procedure krachtens artikel 1, lid 2, van Protocol nr. 3 bij de Toezichtovereenkomst ten aanzien van de betrokken steunregeling.”.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

1. De steunmaatregelen waarin het wetsontwerp tot wijziging van wet nr. 43/1999 betreffende „de tijdelijke vergoeding met betrekking tot de filmproductie in IJsland” voorziet, zijn verenigbaar met de EER-overeenkomst.
2. De formele onderzoeksprocedure met betrekking tot de oorspronkelijke wet nr. 43/1999 betreffende „de tijdelijke vergoeding van de kosten van in IJsland geproduceerde films”, die door het IJslandse Parlement op 11 maart 1999 werd aangenomen, is afgesloten.

3. De IJslandse autoriteiten worden verzocht overeenkomstig hoofdstuk 32 van de richtsnoeren voor staatsteun van de Autoriteit gestandaardiseerde jaarlijkse verslagen over de tenuitvoerlegging van de regeling in te dienen.

Gedaan te Brussel, 18 december 2000.

Voor de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA

Knut ALMESTAD

Voorzitter

Hannes HAFSTEIN

Lid van het College
